

رژیم ایران آرزوی گسترش روابط با پاکستان کرد

(کیهان دوشنبه ۱۸ آبان) گرچه روابط
حسنة فی ما بین دو کشور از مدت‌ها پیش
جریان داشته است و از جمله پاداران -
هم اکنون در پاکستان تعلیم خلبانی
می‌بینند و مستشاران نظامی پاکستان
در پاکستانها ایران کاربرد سلاحهای
آمریکائی را آموزش میدهند، اما رشد
و گسترش روابط دو کشور ایران و پاکس-
تانی چیزی فراتر از موارد ذکر شده بوده و مسئله
بقیه در صفحه ۵

میرحسین موسوی خامنه‌ای که اخیراً
به نخست وزیری رژیم جمهوری اسلامی -
منسوب شده است و برای جلوگیری از اطلاع
مردم در مورد وابستگی خانوادگیش به
خامنه‌ای، رژیم آمریکا را بریدن نام کامل
او خودداری می‌کند، طی بیانی که در پاسخ
بیان تبریک ضیاء الحق این مهره دست
نشانده آمریکا فرستاد، آرزوی "رشد روابط
دو کشور برادر پاکستان و ایران" را نمود

سرفاله

ناشیکریهای دیپلماتیک

وزارتخانه رژیم جمهوری اسلامی در
هفته گذشته یکی دیگر از شیرین کاریهای
دیپلماتیک! خود را بنمایش گذاشت و در
ادامه سیاست دیپلماتیک فعال! یک طرح
احمقانه و در همان حال ناشیانه را برای
حل مسئله افغانستان ارائه داد.
این طرح گرچه بهمان اندازه پیشنهاد
تشکیل یک "جبهه اسلامی" مسخره و بی پایه
است و در مقابل بین المللی کسی جز
مسخره با این طرح برخورد نکرد، اما از این
زاویه که گردانندگان دیپلماتیک رژیم
با ناشیکری کودکانه‌ای ما هیت سیاستهای
ارتجاعی، تجا و زکرا نه و مداخله جویانه
خود را افشا کرده اند، بسیار قابل و آموزنده
است.

رژیم جمهوری اسلامی از همان آغاز
بقدرت رسیدنش در ادامه سیاستهای داخلی
خود، در سیاست خارجی نیز که بنحولایتفکی
با سیاست داخلی پیوند دارد و ادامه
و انعکاس آن محسوب میشود، دست سیاستهای
ارتجاعی و فدا نقلاپی زد و کوشید تحت عنوان
"صدور انقلاب اسلامی و در واقع اعمال سیاست
پان اسلامیسیم ارتجاعی، مرتجع ترین نیرو-
های مذهبی را در منطقه بسیج کند و بدین -
طریق سیاستهای ما چرا جویانه، ارتجاعی
و تجا و زکرا نه خود را آغا ز نمود.
اگر تا دیروز ما هیت ارتجاعی این
سیاستها و عواقب زیانبار آن بر شرایط
زندگی و وضعیت توده های زحمتکش میهن
ما بر سیاستهای مترقی و انقلابی
ایران و جهان ناشناخته بود، امروز عموماً
ما هیت و نتایج این سیاست در داخل و -
بقیه در صفحه ۲

اعتراف به ورشکستگی امپریالیسم

امپریالیسم آمریکا و اکثریت ممالک
در حال توسعه بود. کشورهای در حال توسعه
در این نشست سیاستهای اقتصادی و مالی
"صندوق" و "بانک" را به سختی مورد تکیه
قرار دادند.

از ۳۰ هکتار تا ۲۰ اکتبر سال -
واشنگتن میزبان نشست سالانه مشترک
صندوق بین المللی پول و بانک جهانی
نوسازی و توسعه بود. از همان آغاز این
نشست، صحنه، درگیری میان ممالک
صنعتی سرمایه داری، به سرکردگی -

بقیه در صفحه ۶

در چهلمین روز شهادت رفیق شهید اسکندر صدقه اتن از فرزندان خلق قهرمان لرستان دستگیر شدند

پنجشنبه هفته گذشته، مصافدا -
چهلمین روز شهادت رفیق شهید، اسکندر
بود و مردم قهرمان لرستان خود را برای
هر چه با شکوه تر برگزار کردن این مراسم
آماده می نمودند. رژیم جنایتکار جمهوری
اسلامی که مراسم با شکوه تدفین و هفت
رفیق را مشاهده کرده بود از شرکت گسترده
مردم برای مراسم چهلم وحشت داشت و
در صدد جلوگیری از برگزاری مراسم برآمد.
رژیم زسحرگاه روز پنجشنبه ۸/۲۱ -
کلیه روستاهای بخش چفلوندی را توسط
بقیه در صفحه ۶

خلقهای قهرمان

زحمتکشان مبارز

بپا خیزید

قانون خود را بنات کنید

در صفحه ۲

در این شماره

شهادت مه‌ماه ۱۳۶۰

جنبش کارگری

اخبار مدارس

گزارشات روستائی

در صفحه ۷

وضعیت کنونی و تاکتیکهای ما

(۳) درباره وظائف و تاکتیکهای ما

مرکز بحزب جمهوری اسلامی زنده باد شوهرهای انقلابی پیش بسوی تشکیل مجلس مؤسسان

خلفهای قهرمان وزحمتکشان...

مدتهاست که در میهنمان نمایش خون و حماسه بر صحنه است. رژیم پرده های - قانویت خود را به کناری زده است و - خاکمیت خود را بر اعمال قهرمیان بر سر توده ها استوار کرده است. هر چند که این تنها قانون امپریالیسم است. دیگر حتی قانون اساسی ارتجاعی پنج پزه سندی - بوج ویی ارزش بدل شده است. چرا که - تدوین قانون اساسی در توازن دیگری از نیروهای طبقاتی انجام گرفته و اینک توازن دیگری برقرار است. از اینروست که رژیم لزما به رعایت قانون ارتجاعی خود نیز نمی بیند. جان و مال و ناموس - توده ها اینک در معرض بورش سگان درنده رژیم قرار دارد. ابتدائی ترین حقوق هر انسان بشکلی و قیحا با همال میگردد. هیچکس در خانه، خیابان، مدرسه، پکارخانه، اداره و در هیچ کجا از گزند جلادان یمن نیست و یکتا توری در همه جا جولان میدهد. خانه ها را بهم میریزد، ما شینها را تفتیش میکند، عابرین را میکردد، هر عقیده ای اگر به طبع جلدخوش نیاید در پی خود زندان را دارد، و اسارت از بی خودا علم، اینک دیگر هیچکس ایمن نیست. جلاد حتی به نوکران خود نیز میتازد، حتی اکثریتیان - چا پلوس را نیز از اعدام میکند. توده ایها را اسیر میکند و از دم تیغ میگذراند، مائین اعدام رژیم در پیوستگی نمی پذیرد. جوفه های اعدام بر سینها ملتصین و جاسوسان خائن نیز آنچنان میگردند که بر سینها های ستر قهرمانان رژیم همچنان خون میریزد. اما شما می این اعمال رژیم در عمل به توده ها نشان میدهد که قانون یعنی چه؟ توده ها هر روز، با هر اعدام، با هر بورش با هر سرکوب و کشتار، زبیش از پیش در - میهن بندگان قانون کا غذا را می بیش نیست که تنها اعمال سلطه طبقاتی بر طبقه دیگر را رسمیت می بخشد. توده ها در میهن بندگان قانون تنها با اتکا به زور، با اتکا به قهر و با تکیه بر نیروهای مسلح است که معنی می با بدوین آن - کا غذا بی ارزشی بیش نیست. هر آنچه امروزه برجا معما میگردد، تنها می این کشتار خونین و این سرکوب و وحشانه قانون است. قانون سرما به داری و ایست، قانون امپریالیسم. شما می این - بی قانونی، قانونی است که سرما به را برپا نگه میدارد و حیات استثمات را نداد و می بخشد. قانون اعدام، کشتار، تجاوز، شکنجه، قتل کودکان، سوزاندن خودسالان در دین شکم ما در آن، قانون تفتیش عقاید و سانسور، قانون اختناق و سرکوب، - قانون سرما به، قانون امپریالیسم. توده ها بیش از پیش واپسنا ردر عمل در میهن بندگان سلاح در دست پاسداری است که بدست سرما به در آن اجبر شده، تا سلاح در دست ارتشی است که از خلق بیگانه است. تا سلاح در دست ارگانها می است که قدرت سرما به را اعمال میکنند. قانون سرکوب خلق برقرار است. قانون با همال حقوق توده ها برپا است. قانونی که هر - اعتراضی در مقابل استثمات و هر مقابله با غارت را با گلوله و فلنا با داریا میگوید.

توده ها بیش از پیش در میهن بندگان که قانون واقعی را نه همان شریین، نه وعده و وعیدهای تو خالی، نه شریین

ناشیکرهای...

بقیه از صفحه ۱

خارج شناخته شده است. در ادا مه همپن سیاست است که جنگ دولتهای ایران و عراق آغا زنده هزاران تن از توده های مردم میهن ما کشته و زخمی شدند. میلیونها تن در حالی که از هستی و زندگی با قسط شده اند، آواره و در بدو با लाखه میلیها ردها شروت ملی با بنا بودی کشیده شد و با صرف هزینه های کمترین این جنگ گردید. همپن سیاست تجار و کارخانه رژیم با شکل گوناگون در کشورهای دیگر از جمله افغانستان ادا می یافت. دولت ایران با حمایت از مرتجعین افغان که در سرسپردگی آنها به امپریالیسم آمریکا کمترین تردیدی وجود ندارد با کمکهای مالی و تسلیحاتی حتی آموزش نظامی و ارسال نیروی نظامی به کمک آنها نه تنها دست به تجاوزا شکار و ادا خله مستقیم در مورخلفها دیگری زد، بلکه عملا "صورت عامل اجرای سیاستهای امپریالیسم آمریکا را در عمل شادودر - حالیکه مردم زحمتکش میهن ما زیر بار - بحران کنونی هستی و زندگی خود را از دست میدهند، و فقر سرا پای جامعه را فرا گرفته است. میلیها ردها ریا ل به مرتجعین افغان کتک میکند و هزینه آوارگان افغانی را نیز بدوش مردم - میهن ماند ادا می کند.

رژیم تا کنون کوشیده بود تا ما این سیاستهای ارتجاعی و ماجراجویانه خود را در زیر پوشش دروغین مبارزه - امپریالیستی پنهان سازد، اما با ارائه این طرح تنها بهمان ترین شکل - سیاست دخالت در امور ملت های دیگر را بنمایش میگذارد، بلکه در همان حال در کنار رژیم مرتجع با کستان ما هیست ادعا های فدا امپریالیستی خود را نیز بر ملامت سازد.

رژیم جمهوری اسلامی در این طرح خود با تفاق شریک با کستان می است. در حقیقت همان طرح امپریالیسم آمریکا را در زمینه کمربند سبزا ارائه میدهد. از یک سو میکوشد دولت مذهبی را بنوده های مردم افغانستان را تحمیل کند و از سوی دیگر نیروهای مسلح با کستان فدا امپریالیستی را و یک دولت فدا امپریالیست را - قماش همین دولت های فدا امپریالیست را فامن بقاء آن دولت قرار دهد.

رژیمی که تا کنون مدعی بود علیه همه امپریالیست ها و مرتجعین جهان مبارزه میکند، امروز همه پرده ها را کنار میزند و در کنار یکی از مرتجع ترین و سرسپرده ترین رژیمهای منطقه یعنی دولت با کستان - طرح امپریالیسم آمریکا را برای حل مسئله افغانستان ارائه میدهد و در اینجا سیاست که این طرح در عین مسخره بودنش ما هیست رژیم جمهوری اسلامی را بیش از پیش افشاء - میکند.



زبانهای "رهبران" بلکه زور و سلاح برپا میدارد. با این تجارب روزمره، با این نمونه های متعدد، با بیش از ۳۰۰۰ اعدام شده، با بیش از ۱۸۰۰۰ انقلابی اسیر، آدمی با بدگوربا شدتا با زهم دل به قانون و قانویت رژیم خوش کند، با پسند کوربا شد. و با خائن - که با زهم دل به اعلامیه های ۱۵ ماده ای دادستانسی بسندد. در پی بسنج بدو و برای لایحه اراضی شهری کف بزند، با بدخائن باشد - و با کور - که هنوز بدنبال رفم های رژیم با سرروا نه شود و با بدخائن باشد و همگور که پس از اینهمه اعدام و کشتار و دستگیری انقلابیون و حتی پس از اعدام چا پلوسان و مجبور گویان رژیم و دستگیری مدها تن از خائنین با زهم ملتصا نسیه خواها ن اجرای قانون گردد. اما اینک هر چند خائنین با تمام توان قانویت رژیم را فریاد میکنند توده ها چشم میکنند و در میهن بندگان قانون رژیم، قانون سرما به داری، قانون استثمات رکارگران و غارت خلقها است.

اکنون زمینه آماده است توده ها با گشت و پوشت خود ضد خلقی بودن قانون رژیم جمهوری اسلامی، قانون سرما به را لمس کرده اند. اینک با بدبه توده ها گفت "بیا خیزید، قانون خود را بنا کنید، با بدبه توده ها گفت "تنها قانونی که بر قدرت لایزال خلق متکی با شد اقا فقط منافع شما است. با بدبه توده ها گفت اینبار با بد سلاح در دست شما با شد چرا که تنها قانونی که بر سلاح توده ها متکی با شد با سدار منافع خلق است.

با بدبه توده ها گفت دشمن مسلح است، و با اتکاء به این سلاح است که قانون خوشت خود را برجا معما استوار گردانیده پس مسلح شویم، دشمن متشکل است پس متشکل شویم، تنها با تشکل و تسلیح است که میتوان - قانون خلق را برپا داشت. با بدبه توده ها مجلس مؤسسان را به میان توده ها بردو با بدگفت تنها مجلس مؤسسانی که - شما بندگان را ستین خلق که در انتخاباتی آزاد همگانی با رای مخفی برگزیده شده با شدند آن شرکت کنند تا درست قانونی در جهت منافع خلق برپا دارد. و در شرايط کنونی، هزارگان دیگر، هنر نیروی دیگر هر وعده و وعید دیگر، هر چند شیرین، فریبی بیش نیست. با بدبه توده ها گفت که مجلس مؤسسانی این چنین تنها و تنها بر خلقی مسلح متکی است، خلقی که با قهر انقلابی رژیم ارتجاعی را سرنگون سازد، و گرنه هر مجلس دیگر، مجلس خائنین با بیش نخواهد بود.

اینک هر گونه تبلیغ رفم، هر گونه دل بستن به اصلاح از "بالا" هر گونه دعوت به تسلیم و سازش تنها و تنها به قانونی - رسمیت می بخشد که بر سر نیزه استثمات رکاران استوار است. پس با بدفریاد، سرگ برسا زشکاران، مرگ بر اصلاح طلبسان، مرگ بر رژیم ضد خلق، زنده باد انقلاب، اینک هر آنکس که از قانون و قانویت رژیم دم میزند خائن به توده ها است، هر آنکس که توده ها را به تمکین فرا میخواند و آنان را از تشکل و تسلیح بازمیدارد و خائن به خلق است. هر آنکس که میکوشد راهی بجز انقلاب، بجز کسب قهرامییز قدرت پیش پای توده ها قرار دهد در صف پاسداران رژیم قرار گرفته است. امروز هر آنکس که بر علیه انقلاب نیست بر علیه آمنت.

بقیه در صفحه ۱۳

استقلال - کار - مسکن - آزادی

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران



جیش گارگری

تهران - "پاسداران مزدور" یکا رگران ایران با سا را به گلوله بستند

کارتگران کاخانه ایران با سا (تولیدکننده لاستیک و تاپیر) برای اخذ وام زیانکارانه، کارتگران به این بانک مراجعه کرده و از شب قبل (۶۰/۸/۲) برای گرفتن شماره (برای قرعه کشی) در صاف طولی به انتظار ایستادند، ساعت ۶ صبح در آنرا زدنیا دوتراکم مراجعه کنندگان (حدوداً ۱۰۰۰ نفر) نظم صف بهم میخورد در این هنگام پاسدار مزدوری که با صلاح حفاظت آنجا را بعهده داشت بسوی کارتگران آتش می‌گشاید، در این حادثه سه کارتگر مجروح میشوند (یکی از ناحیه سر و دو تن از ناحیه ساق پا و کتله ران) حال کارتگری که از ناحیه سر مورد اصابت گلوله قرار گرفته و خیم گزارش شده است، پاسداران مزدور که مورد خشم و نفرت کارتگران قرار گرفته بودند فوراً محل را ترک کرده و حفاظت را به شهربانی می‌سپارند.

کارتخانه ساکا

کارتخانه صنایع فلزات واقع در جاده کرج تعداد ۱۲۰۰ کارگر (در دو کارخانه) (وابسته به سازمان گسترش)

در تاریخ ۲۰ مهرماه موقمی که کارتگران به کارخانه میروند (صبح) با لیبستی که به در ورودی نصب شده بود برخورد میکنند. که در آن مدیریت ۱۶ نفر از کارکنان که اکثر آنها کارگر بوده اند تا بررسی پرونده ها تعلق نموده و حق ورود به کارخانه را نداشتند و در بالای اطلاعیه آمده بود که این ۱۶ نفر عوامل قربانی نیستند، رستاخیز وابسته به رژیم گذشته و گروهک ها هستند. کارتگران وقتی با این مسئله برخورد میکنند بطور خود بخودی یکی از کارتگران که تا من نیز در لیست نبوده اعتراض می‌کنند و می‌گویند چرا مرزبانها را اخراج بکنند فردا نوبت خودمان است و نباید بگذاریم اینها اخراج شوند چون اتهامات بی اساس می‌باشد، بهر حال با یک حرکت خود بخودی جو کارخانه متشنج میشود و پاسداران آن منطقه به کارخانه می‌آیند، ولی با اتحاد همه کارتگران که مواجه میشوند هیچ اقدامی نمی‌کنند، کارتگران مدیریت و انجمن اسلامی را وادار به گذاشتن مجمع عمومی می‌کنند و در مجمع عمومی انجمن اسلامی شدیداً "مورد حمله" کارتگران قرار می‌گیرد، لازم به توضیح است که مدیریت منابع فیزی اخیراً (بمسد) از بهر روزی "حزب پر لیبیرا" از طرف حزب به این پست گمارده شده و قبلاً در جها دکا ر می‌گرفته (در زمان مجمع عمومی) و نیز از اعضای انجمن اسلامی شدیدی از طرف کارتگران مورد ضرب قرار می‌گیرند و بقیه هم از جمله قرار گرفته بودند و مدیریت که اوضاع را خوب می‌بیند بلافاصله عقب نشینی می‌نماید و می‌گوید اشتباه شده و با اتحاد کارتگران، کارتگران اخراجی به کار باز میگردند.

۶۰/۷/۲۸ - در کارخانه تیک تاک طرح طبقه بندی جدیدی از طرف اداره کار می‌آید و مورد مخالفت اکثر کارتگران قرار می‌گیرد و در نتیجه به مورد اجرا در نمی‌آید و طرح کارتگران مورد موافقت قرار می‌گیرد که به اجراء آید.

کارتخانه بونیون - کارتگران مبارز کارتخانه بونیون سود ویژه خود را طبق روال گذشته ۴ ماهه ۲۰۰ روز طبق معا سبه ۶ ماهه دریافت کردند.

کارتگران کارتخانه و اشترتخانه خواستار اخذ فاش شدن حقوق شدند که در ۶ ماهه اول اضافه شود، مدیریت کارتخانه ابتدا به بهانه نبودن یکی از مدیران نپذیرفت ولی کارتگران کارتخانه با تهدید به اعتصاب و جلوگیری از خروج تولیدات کارتخانه، مدیریت را وادار به تسلیم کردند، کارتگران متحدانه ۲۵۰ تومان اضافه حقوق میخواهند و استندولی با اخذ موفق به اخذ ۳۰۰ تومان اضافه حقوق گردیدند، این موفقیت کارتگران به دلیل اتحاد یکپارچه آنان و تصمیم قطعی آنان برای رسیدن به موفقیت بود.

کارتخانه فرش پارس - کارتگران برای دریافت سود ویژه ۶ ماهه و لیه مدیریت مراجعه می‌کنند ولی مدیریت کارتخانه و شور و انجمن اسلامی (جبهه) ضد انقلابی این پیشنهاد را رد می‌کنند و بدستن از کارتگران اعتراض می‌کنند که ما احتیاج داریم و طبق قرارداد ما مان هر ماهه با بپردازد اخت شود، که مدیریت و پادای کارتگران معترض را تهدید به اخراج و تحویل دادن به سپاه می‌کنند، کارتگران به علت متشنج نبودن موقتاً "عقب می‌نشینند و فردا آن روز در پشت سالن نوشته شد "کارتگران متحد همه چیز کارتگران متفق هیچ چیز" با امید روزی که کارتگران برای تحقق خواستههای بزرگتر و خواستههای سیاسی خود متفقاً این شعار را بدهند.

۶۰/۷/۲۹ - کارتخانه بوش - کارتخانه بوش ضمن یکی از کارتگران کارتخانه بوش ضمن ترک محل مسکونی خود به مقصد محل کارش توسط دو نفر مسلح عضو سپاه (در لباس میدل) دستگیر میشود، کارگر مذکور ابتدا مقاومت نموده و سپس شروع به اذیت و فریاد می‌کند و می‌گوید: "های مردم من هیچ کاره هستم میروم دنبال روزی در آوردن ولی اینها می‌خواهند مرا بزنند دنیا بین رابطه مردم آن حوالی به کوه ریخته و به سمت کارتگران فرار می‌کنند، افرادی با شمشیر و کتله مردم محنه را ترک و متواری میشوند.

۶۰/۷/۱۷ - در کارتخانه ایران دو چرخ سه تن از کارتگرانی را که در روز درگیری مسلحانه در تهران به مرخصی رفته بودند بازداشت و به زندان اوین منتقل نمودند این کارتگران از محبوبیت نسبی در بین کارتگران برخوردار بودند.

۶۰/۷/۱۷ - در کارتخانه ایران دو چرخ اسامی ۱۰۰ تن از کارتگران اخراجی تهیه شده و قرار است در آینده نزدیک آنها را از کار رییکا رکنند، مقاومت متحد و یکپارچه کارتگران می‌تواند مانع از انجام این اقدام مزیم گردد.

۶۰/۷/۱۷ - سپاه پاسداران طی اطلاعیه ای خیلی محرمانه از مدیران کارتخانه تاجخواستنه تا کارتگرانی را که به مرخصی میروند شدیداً "کنترل" نمایند و اگر هر کارتگری در روزهای درگیری شهری و تظاهرات اعتراضی توده ها علیه رژیم به مرخصی برود تحت پیگرد قرار گرفته و مدیران موظف به معرفی آنها میباشند.

۶۰/۷/۲۸ - کارتخانه نیتینگ - در روزی که خلقی برای سخنرانی آمده بود کارتگران که می‌خواستند خطبای استبدادی محکوم کردن نیروهای انقلابی میخواستند سخنرانی کنند در سخنرانی شرکت نمی‌کنند، جاوسان انجمن اسلامی که متوجه این حرکت کارتگران میشوند به سپاه اطلاع میدهند که مسبب این مسئله ۴ نفر از کارتگران هستند و سپاه می‌آید و آن چهار نفر را دستگیر می‌نماید و بطور وحشیانه ای به سپاه می‌برند و فردا آن روز نیز ۶ نفر دیگر از کارتگران را دستگیر می‌کنند که تا تاریخ ۶۰/۸/۱ اوضاع آنها اطمینان دست نیست.

۶۰/۷/۲۸ - در کارتخانه تیک تاک طرح طبقه بندی جدیدی از طرف اداره کار می‌آید و مورد مخالفت اکثر کارتگران قرار می‌گیرد و در نتیجه به مورد اجرا در نمی‌آید و طرح کارتگران مورد موافقت قرار می‌گیرد که به اجراء آید.



گزارشی از چند روستای منطقه میان دره - بند کرمات شاه

یکی از رفقای هوادار سازمان گزارش می دهد که این منطقه در بند کرمات شاه - پراچین ارباب داشته است. از آن جهت که این گزارش از سویی نشانگر تلاش قابل تقدیر رفیق در انجام وظایف انقلابی است و است و میتوانیم در سرفه برای تمام رفقای هوادار را شادمانی و سوزی دیگر بخوبی چهره کرده و رژیم ما به جهت فداکاری اعمالی را که تحت لوای "تحقق خواستهای روستاییان" انجام میشود در میان میسازد به درج قسمتهاش از آن میبرد ازیم . رفیق ما منویسید (۱) عملکرد هیئت های هفت نفره در رابطه با مسئله ارضی : هیئت هفت نفره در این منطقه برخی جوانین را که جان نثار رژیم هستند کا ملا زهر چرخ ما به جهت خود گرفته است حتی یک وجب از زمینهای آنان را ما دره نگرده است. نمونه با رزان در روستای "لعل آباد" است که ۲۰۰ هکتار از کل ۲۲۰ هکتار زمین آن متعلق به "اسکندر ساسانی" است. به افراد کم زمین (که عملاً بی زمین محسوب میشوند) هیچ سهمی تعلق نگرفته است و در عین حال از محصول سال قبل از بعضی روستاها سهمی درمدا ترا دودستی نگذاریم ربا کرده اند. نمونه آن روستای جعفر آباد است که ۳۰٪ محصول را به احمد بیرومند داده اند و البته این بنفیر از محصولی است که از ۲۶ هکتار به اصطلاح "دختریش" (سهم دختر) و ۴۰ هکتار سهم زن بیرومند برداشت شده است. طریقی که اینک هیئت برای سال آینده در نظر گرفته از هم اکنون عملکردش را روشن نموده است. این طرح به پیش گرفتن قسمت اعظم زمینهای زراعی و سپردن آن به مالکین خواهد بود تا میدان طرح تقسیم "سرانه" زمین را در نظر دارند که به هر سر ۲۰ هکتار زمین تعلق بگیرد. اما ما چگونه که در اطلاعات ارضی شاها نشه ها هدیده ایم از هم پیک مالکین شروع به جمع آوری شناسنامه کرده اند و بدین طریق دارند قسمت اعظم زمینها را از چنگ روستاییان بیرون میکنند. در روستای جعفر آباد ۷۰ هکتار زمین به ۵ سوادا هل بیت احمد بیرومند تعلق گرفته است که تمام آنها در آمریکا بسر میبرند و شناسنامه ها به ایشان در اینجا است. و در مقابل تنها ۶۶ هکتار زمین به ۱۰ الی ۱۲ "بهور" رسیده است. در روستای "ولسی آباد" ۱۰۰۰ هکتار زمین ۶۰ هکتار آن به حدوداً ۱۰ خانوار بی زمین رسیده است و ۹۰ هکتار دیگر به سهم بهمان بیرومند و از برزیده است. در روستای "تپه سبز" در حالی که چهار "جفت" زمین متعلق به "علیجان" است تنها یک "جفت" به خوش نشینها و کم زمینها رسیده است. و این در حالی است که موتور آب و باغ علیجان

نیز هنوز در دستش است. در روستاهای دیگر منطقه نیز کمابیش وضع بهمین منوال است. ما لکن که خود در محل هستن، با گردن کلفتی نگذاشته اند که زمین ها پیشان گرفته شود اگر هم زیادی داشته اند به قوم و خویش های خود سپرده اند که بعداً باز پس بگیرند.

۲- وضعیت ذهنی : اگر از نظر طبقه بندی قشر بندی کنیم به وضعیت ذهنی مالکین مرفه و میانه حال چندانی کار ندارد رژیم چون آنها با طریقت طبقه بندی و دلچسپی شدید به زمین همیشه خواهان امنیت و ثبات در وضع موجودند. تا وقتی شاه بود با او بودند و حالاً هم میترسند با رفتن رژیم کنونی به اصطلاح خودشان "بدترش" سرکارها پیدا و رژیم حمایت میکنند.

کلا "کارگر کشاورزی نیز (علیرغم اینکه آمار دقیقی در دست نیست) کم است زیرا دهقانان خرده پا و میانه حال قسمتی از کار خود را خود بخود انجام داده اند و این میبندد قسمتی از نیز با ماشین های کشاورزی که گرا به میکنند و مالکین نیز عمدتاً "بعلت بکارگیری تراکتور و کمپاین کارگر بسیار کمی استخسدام میکنند. پس گزارش عمدتاً شامل وضعیت ذهنی نیمه پرولتاریای روستا و کشاورزان خرده پا میگردد.

الف : نظر آنان نسبت به این سیزده انقلابی : از نیروهای انقلابی تنها فداکاری و مجاهدین را میشناسند ما این آشنائی سطحی است. از مسئله اشعاب سازمان تقریباً "بی اطلاعند. آن نفرت کا ذبی که در اوایل قیام نسبت به سر کمونیستها در باره "مسائلی چون "اتراکی بودن زنان" و... ایجا دیده بودای بنک متوجه رژیم شده است. نسبت به پیشمرگان کرد نظر آنان مساعد است و نسبت به آنان سمپاتی دارند برخی از روستاها از نظر آذوقه و غیره به آنان کمک میکنند. زمینه کلا برای تبلیغات انقلابی مساعد است.

ب : نسبت به پیوزیسیون ضد انقلابی : با وجود مسئله فراوان گوش به زنگ اخبار رادیوهای خارجی اند. به دوران شاه هنوز چون خاطرهای خوش میکنند. که این خود با زت با سیاست های ضد خلقی رژیم جمهوری اسلامی و عدم شناخت آنان از آلترا تئوری انقلابی است. اما بهر صورت بر عکس اوایل قیام دیگر سلطنت طلبان را به شکل یک کانون قدرت نمیشناسند و میدی به بازگشت آن ندارند. هنوز رژیم را به برجا میدانند.

ج : نظر آنها نسبت به رژیم و رگانهای آن : بطور کلی از رژیم بیزارند و کا "ملا" از وضع موجود ناراضند. این مسئله عمدتاً دلایل اقتصادی دارد. اما در حدی ابتدائی جنبه سیاسی مسئله نیز مطرح است. از اعدای سیاسی و اعمال خشونت ددمنشانه رژیم بیزارند و برای از نزار میمانند. حرفهای مزخرفی چون "مانه طرفدار رفودال هستیم. نه سرما پیدا" و "ما ضد آمریکا هستیم" به گوش آنها نمیرود بطور غریزی حس میکنند که رژیم هم طرفدار سرما پیدا است و هم با آمریکا دست به یکی دارد. بدون هیچ آگاه سازی و افشاکری از سوی نیروهای انقلابی در مورد هیئت های هفت نفره میگویند : "مالک خواه" است و نسبت به آن بدبین هستند. نسبت به سپاه کا "ملا" بد میگویند بخصوص که قاتل معروفی بنام جها نشا ساسانی عضو آنست.

د : سطح مبارزات و شیوه های آن : اخیراً "بر سر مسئله زمین" راهای حرکتات تعرضی در اشکال ابتدائی خود نقطه بسته است مثلاً در روستای "جعفر آباد" کشاورزان تهدید کرده اند که اگر پاری مالک به روی

زمین ها بترسد و را میکشیم" و با در روستای "میان کوه" کشاورزان تهدید نموده اند که "اگر زمین ها را از ما پس بگیرند محصول ها را آتش میزنیم" اما کلا "علیرغم نفرت روستاییان از رژیم و رگانهای سرکوب بعلت نبودن رهبری انقلابی و هدایت مبارزات آنان شکل عمده اعتراضات دهقانان را عریضه نویسی تشکیل میدهد. در این روستا گزارش رفیق مسائیل و مشکلات روستاییان از جمله "گرا نی، نبود مسکن، کمبود ماشین آلات کشاورزی، مسئله آبجاری، رفتن جوانان ده بخصوص در شرا پت جنتی، و... بر سر آمده است و در رابطه با "وظایف ما" می نویسد : "در این مرحله دهقانان به مثابه ذخیره اصلی پرولتاریا محسوب میشوند در این مورد ما باید به اصطلاح تکائی بخود بدیم و قدری هم خود را معروض دهقانان بنماییم. گوش بزرگ باشیم که مهمترین مسائل آنها را دریا بیاموزد و در آن مورد دست به تبلیغ بزنیم. ما باید بنفرض منطقه را بدست بگیریم. یعنی مدام در جریان زندگی آنان باشیم همیشه به آنها ساسی ترین و حیاتی ترین مسئله آنها چیست و آن را مضمون تبلیغ خود قرار دهیم. از سطح مبارزات آنان آگاه باشیم و بیکوشیم آنها را ارتقا دهیم اگر کشاورزان در مقابل حمایت رژیم از مالکین مسئله کشتن مالک را طرح می کنند باید ما به این عمل تعرضی مضمون تشکیل کمیته های روستائی را ببخشیم. بخصوص با بد آخرین امکانات خود را بکار بگیریم تا در شرایط اضطراری چون سیل و زلزله با حضور فعالمان آنان را یاری دهیم. در شرا پت کنونی عمده ترین مسئله زمین است باید در این مورد تراکتها شی تهیه نموده بصورت آزما یینی بخش کرد و با سنجش بردوات شیران گامهای بعدی را برداشت.

جنبش کارگری
این شرکت، متحد و یکپارچه در دفتر این شرکت تجمع نموده و خواستار با زکشت کارگران خارجی و معاشیه تلویزیونی شده اند تا از این طریق خواسته های به حق خود را به گوش ماسر هموطنان برسانند.

در مقابل این حرکت اعتراضی کارگران و کارکنان شرکت واحد ها، دیگر کارگران و تهدید به اخراج و تنبیه نمود. اما کارگران همچنان برخوابه های خود پای میفشردند و چون تهدیدهای ضد مردمی هادی فرمود شوا قع نگشت، رژیم از بسا داران سرما به جهت سرکوب و متفرق نمودن کارگران استفاده نمود.

رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی که دیگر قاتل در نیست حتی به کوچکترین خواسته های کارگران و زحمتکشان پاسخگو باشد و از سویی سرنگونی خود را نزدیک می بیند، به آشکارترین شکلی از ارگان های سرکوب خود جهت نابودی انقلاب استفاده مینماید اما دور نیست آن روزی که میلیونها تن از هموطنان ما با اتحاد یکپارچه خود رژیم را به زبانه های تاریخی بسپارند.

محلشان مبارز
اطلاعی که بدست شما میرسد در مورد رژیم خود را در میان ما رسانید. به خاطر افکار ما در دهان افروزدن شما تهیه گشته و بدست فرستاده. بعد از خواندن آنها را به دوستان و آشنایان خود بدهید و در صورت امکان آنها را به هر طریق که می تواند بکشید و بکشید.

وضعیت کنونی و ...

ما در نخستین بخش این مقاله اوضاع عمومی سیاسی جامعه پس از قیام مونیروز وضعیت لحظه کنونی جنبش را مورد بررسی قرار دادیم. در بخش دوم این مقاله دربارۀ مصلحت تعریفی تا کتیبه‌های پرولتری سخن گفتیم. در بخش سوم این مقاله به اساسی ترین وظایف و تا کتیبه‌های نیروهای انقلابی میپردازیم.

ما تا کنون مکرر در نوشته‌های خود به واقعیت تردیدناپذیر خودویژگی جامعه ما در دوران پس از قیام که محصول نیمه کاره بودن انقلاب و عدم شکست قطعی آن بوده است، یعنی گشاکش انقلاب و ضد انقلاب اشاره کرده ایم. تا کید بیش از حد با برابری خودویژگی و پیروزی از راه درک درست وظایف و تا کتیبه‌های نیروهای انقلابی بوده است. این خودویژگی که محصول نوعی توازن نیروهای انقلاب و ضد انقلاب بوده است، و نمیتواند تسبیرای مدتی طولانی یا پدیداریماندا زمان فردای قیام و وظیفه قطعیت بخشیدن به نتیجه نهایی انقلاب را در دستور کار رهروان نیروی انقلاب و ضد انقلاب قرار داده است. همانگونه که

ضد انقلاب اساسی ترین وظیفه خود را شکست قطعی انقلاب قرار داده است، اساسی ترین وظیفه نیروهای انقلابی نیز تکمیل انقلاب بوده است. از این رو اهم وظایف و تا کتیبه‌های ما میبایستی در خدمت تحقق این وظیفه باشد. در پیچیده ترین شرایط سیاسی که از یک سو توده‌های مردم خواهان حفظ دست آوردهای انقلابی خود و تداوم انقلاب با تغییرات هرچه اساسی تر بودند و از سوی دیگر اکثریت آنها به حاکمیت اعمالی

ناآگاهانه نداشتند، با اتخاذ تا کتیبه‌های مناسب مداخله در جهت برهم زدن توازن نیروها و بنفخ انقلاب علیه ضد انقلاب بکوشید و تا کتیبه‌های خود را برای یک تسبیر قطعی آماده سازیم. طبیعی است که در انجام نخستین وظیفه میبایستی این واقعیت متناقض و پیچیده را درک

میکردیم که توده‌های مردم در همان حال که خواهان تداوم انقلاب و تغییرات هرچه زودتر نبودند، به حاکمیت جدید توده دا شدند، و بنا بر این در پی سرنگونی فوری آن نبودند، اما ما از این واقعیت که اکثریت توده‌ها نسبت به حاکمیت متوهمانده انقلاب نمیگرفتیم که پس فاش شدن انقلاب خواهد شد، استودیکتر وظیفه‌ای بنام وظیفه تکمیل انقلاب وجود ندارد، پس تا کتیبه‌ها و شعارهای ما باید منطبق بر شرایط شکست انقلاب باشد. خیرا ما باید درک تفادیمان در جنبه نتایج انقلاب، اجتناب نا پذیر

در گریه‌های شدید و بدین نظر گرفتیم. بی‌تابی نسبی بسیار قوی انقلابی توده‌ها، و شما بل مفرط آنها با انجام خواهشها نشان به اتخاذ تا کتیبه‌های خود را میپردازیم. بدون آنکه مستقیماً شما سرنگونی حاکمیت را طرح کنیم، توده‌ها را بسوی رود روری مستقیم با حاکمیت و حتی تسبیر مسلحانه با آن میکشاندیم و در همان حال که مبرورانه علیه آن تبلیغ میگردیم، بی‌امان آنرا در میان توده‌ها فاش میگردیم، و توهمات توده‌ها را نسبت به آن درهم می‌شکستیم. فی المثل ما با طرح این شعار که زمین زان کسان نیست که روی آن کار میکنند! زده‌ها تا میخواستیم که زمین را ما دره کنند و شورا تشکیل دهند اما در همان حال به خوبی واقف بودیم که در این نقطه ضد انقلاب به رود روری مستقیم با دهقانان کشیده خواهد شد.

هنگامیکه حکومت مانع از ابتکار انقلابی دهقانان می‌شد، وحشی بقهر علیه آنها متوسل می‌شد، از دهقانان میخواستیم که مسلحانه از دست آوردهای انقلابی خود دفاع کنند. ما بدون آنکه مستقیماً به حاکمیت حمله کنیم، از خلفای تحت تسلیم میخواستیم که در راه تحقق خواسته‌های برحقشان مبارزه کنند، با آنها میگفتیم اکنون که انقلاب شده است، باید حقیقت تعیین سرنوشت خلقها بعنوان حق مسلم شما بر رسمیت شناخته شود و هنگامیکه حاکمیت در برابر این خواسته‌های برحق خلقها قرار میگیرد و حتی بقهر ضد انقلابی علیه آنها متوسل می‌شد، از آنها میخواستیم که بقهر انقلابی علیه حکومت متوسل شوند و خودمان نیز دوش آنها مبارزه

میکردیم. ما بکارگران میگفتیم اکنون که انقلاب کرده‌اید، سرما به داران باید گورشان را گم کنند. آنها را بکارخانه راه ندهید، شورا تشکیل دهید و کنترل را بر عهده گیرید و هنگامیکه انقلاب در جهت تحقق این خواسته‌های برحق خود گام برمیداشتند، حکومت بمقا بله با آنها بر میخواست، و بسرعت توهم و اعتقاد

کارگران نسبت به حکومت درهم میشکست. بنا بر این با اتخاذ این تا کتیبه‌های مناسب و درک شرایطی که اتخاذ این تا کتیبه‌ها را امکان پذیر می‌سازد، ما بکوشیدیم که مداخله در توازن قوا را بنفخ انقلاب برهم زیم، انقلابی را که در نیمه راه متوقف شده به پیش رانیم و حتی توده‌ها را به دفاع مسلحانه از دست آوردهای

انقلاب و تداوم آن دعوت کنیم و توهم توده‌ها را نسبت به حکومت درهم شکنیم. این همان تا کتیبه‌های فاشی صورت گرفته حاکمیت است، که تا مدت‌ها محور تا کتیبه‌های ما را تشکیل میداد. ویژگی این تا کتیبه در آنست که علیه مصلحت تعرضی خود، به خاطر توهم توده‌ها نسبت به حکومت مستقیماً سرنگونی آنرا طرح نمی‌کند. اما این تنها یک وظیفه ما بوده است، وظیفه دیگری که از درک این خودویژگی ناشی می‌شود، آماده‌گی برای تسبیر قطعی تدارک قیام بوده است، ما در نوشته‌ها می‌گفتیم که تا کنون به مسئله تا کتیبه‌ها اختصاص یافته است بویژه در مقالات "رزیایی انقلاب ایران و خودویژگی شرایط کنونی" و نیز "سازماندهی جوهرهای رزمی و ..."

ضمن تا کید بر این مسئله که بسیج سیاسی توده‌ها و سازماندهی مبارزات و اعتراضات آنها عمده ترین وظیفه نیروهای انقلابی در خدمت امر تداوم و تکمیل انقلاب می‌باشد، ضمن اشاره به این مسئله که انقلاب با شکست قطعی روبرو نشده است، شکل انقلابی جنبش از میان نرفته است و بسا تحلیل گرایان عمده وضعی اقتصادی و سیاسی جامعه در دوران انقلابی، مصلحت و مضمون انقلابی بحران، و احتمال وقوع یک قیام مجدد، با این وظیفه بسیار مهم اشاره کردیم که تدارک قیام منتهی بصورت امری کلی، فی المثل گردآوری یک ارتش سیاسی در دوران رکود و مسالمت بلکه بصورت امری عاجل و فوری یعنی علاوه بر تدارک سیاسی، تدارک نظامی برای قیام، در دستور کار نیروهای انقلابی قرار دارد. ما در نوشته "سازماندهی جوهرهای رزمی و ..." با اشاره به شیوه برخورد لنین نسبت با این مسئله گفتیم: "او (یعنی لنین) تا زمانیکه معتقد بود یک دوران انقلابی وجود دارد، تا زمانیکه معتقد شده بود، انقلاب بسا شکست قطعی روبرو شده است و ما دام که اشکال عالی ترمیم را انقلابی را اجتناب نا پذیر با بهره‌ها ل محتمل ترین آن میدادیم و احتمال وقوع یک قیام

مجدد وجود داشت، از تدارک قیام، سازماندهی جوهرهای رزمی و عملیات رزمی سخن میگفت "اما گویا این وظیفه بعد از دنیا له‌روان جنبش خود بخودی یعنی کسانیکه همیشه شعارهای تا کتیبه‌ها "شان لنگ لنگان در پس رویدادها" سپر می‌کنند، پس از بر وزهر حادته با رویدادها منطبق میگردد و بقول لنین "جنبش استبدال می‌کنند، هنگامیکه یک دوام وجود دارد، اما از دوام حمایت خواهم کرد، هنگامیکه اعتبار و قیام وجود دارد، اما از اعتبار و قیام حمایت خواهم کرد، اما تا پای تدارک وجود دارد و تا نیستند معین کنند که آیا این با آن شکل جنبش اجتناب نا پذیر است (گزارشی دربارۀ کنگره وحدت حزب سوسیال دمکرات کارگری روسیه) خوشنیا مده است و راه کارگر بعنوان سردسته بین دنیا له‌روان جنبش خود بخودی، هر اسان فریبنا بر می‌آورد که تدارک قیام یعنی چه؟ کجا است قیام که ما برای آن تدارک بسیم؟ اصلاً "جوهرهای رزمی یعنی چه؟!! این ذهن گرا شیت، سکتا ریس است!! البته رفقای کارگر در همان حال که با آب و تاب این جملات را تکرار می‌کنند با لاشهره بخواننده توضیح نمی‌دهند و از پاسخ مشخص با این مسئله طفره می‌زنند که "ولا" اساسی ترین وظیفه ما در دوران پس از قیام چه شرایطی مجاز است، با این وجود ما لازم میدادیم که علیه مداخله‌ها را تا کتیبه‌ها با این مسئله آشنا کنیم و برفقای راه کارگر نشان دهیم که چگونه یکی از وظایف اصلی ما در دوران پس از قیام تدارک برای یک قیام مجدد بوده است.

تدارک قیام یعنی چه و در چه شرایطی باید برای یک قیام تدارک دید؟

هنگامیکه جنبش توده‌های دوران رکود و مسالمت را پشت سر میگذارد و در دوران انقلابی می‌گردد، هنگامیکه عمده بودن شکل قانونی جنبش از میان می‌رود و شکل انقلابی جنبش عمده میگردد، هنگامیکه یک بحران انقلابی با مداخله فرا میگردد و چشم انداز اشکال عالی ترمیم رز اجتناب نا پذیر و با بقول لنین محتمل ترین آنست، هنگامیکه انقلاب با شکست قطعی روبرو نشده و احتمال وقوع یک قیام مجدد وجود دارد، تدارک قیام بصورت امری ضروری و فوری در دستور کار سازمانهای انقلابی قرار می‌گیرد و علاوه بر تدارک سیاسی عمومی برای قیام، باید تدارک نظامی قیام نیز پرداخت.

کسی که حقیقتاً "بقیام مبادا" شده باشد و نخواهد با قیام مبارزه کند صرفاً با کلمات بازی نکند، باید بدینحوی همه جانبه از جنبه سیاسی و نظامی برای یک قیام تدارک ببیند، تا بتواند تدارک قیام سازماندهی کند. اما متأسفانه در جنبش ما کم هستند کسانیکه بقیام ایمان داشته‌اند و از جنبه‌های مختلف در راه تدارک آن بکوشند. اشاره مشخصی در این مورد به رفقای راه کارگر است که علیه مصلحت سینه‌ای که بر اجماع انقلاب چاک می‌دهند، از عتلی انقلابی دم می‌زنند، شعارهای انقلابی بلوا سطر را بر میان مردم می‌برند، و از سازمان و بحرانی بودن شرایط و ضرورت هر چه فوری تدارک قیام با دمکراتهای انقلابی بمنظور سرنگونی حاکمیت سخن می‌گویند، اما در عمل حتی یک گام عملی و جزئی در جهت آنچه گفته شده در صفحه ۸

وضعیت کنونی و...

بقیه از صفحه ۷

میگویند برنمیدارند. و بقیا منیرا عقایدی ندارند. آنها در مورد هر آنچه که نشاندهنده احتمال وقوع یک قیام است، سخن - میگویند، اما ما با تعجب و حیرت از مناسبت سندی که قیام یعنی چه؟ مگر ما در "آشنای قیام" قرار گرفته ایم؟ ایمن است نمونه تبیین افرادی که میان حرفشان و عملشان فرسنگها فاصله است و بقول لنین عملاً "هیچگونه اعتقادی به قیام ندارند، زیرا وقتیکه تدارک قیام نفی شود، آنگاه هرگونه صحبت دربار "اعتلا انقلابی" و غیره ذالک جز حرف رفتن است از یکدیگر نخواهد بود. رفقای راهکار چه در مقام "جوخه‌های رزمی" انقلابی سکتا ریسیم و الگو برداری مطلق به تنهایی اعتقادی شان را به حرفهای که میزنند برپا نکرده اند، بلکه در همان حال کوشیده اند، با آراشیک دید انحرافی و وظایف ویژه نیروهای انقلابی را در هر مرحله تکامل جنبش مخدوش کنند.

رفقای راهکار مگر معتقدند که تنها در یک موقعیت انقلابی با بدبندارک قیام برداخت، اشتباه اساسی این رفقا از آنجا منشأ می‌گیرد که "ولا تصور می‌کنند، دوران انقلابی همان موقعیت انقلابی است و تا نیا" لحظه مناسب برای قیام، و لحظه ضروری برای تدارک قیام را یکی می‌گیرند. در حالیکه در یک دوران انقلابی تا قبل با بدبند و مرحله را از یکدیگر کاملاً تفکیک نمود. هنگامیکه هنوز یک اعتلا محدود وجود دارد، و بحران سیاسی بطور کامل نرسیده است، و هنگامیکه یک اعتلا سراسری و پیرامون فرا میرسد و بحران بنهائیت رسیدگی خود می‌رسد یعنی به موقعیت انقلابی تبدیل میشود. در حالیکه در مرحله اول وظیفه پیش‌آهنگ است که با درک دورانی که آغاز شده، خصلت انقلابی بحران، چشم‌انداز اشکال غالبتر مبارزه - توده‌ها و احتمال وقوع یک قیام بدبندارک قیام بردارد، و با گذر توده‌ها ترش شدن اعتلا این تدارک را تشدید کند. در مرحله دوم یعنی هنگامیکه موقعیت انقلابی فرا میرسد، در پی یافتن لحظه مناسب آغاز قیام باشد. و ما در نقل قولی که در بخش دوم این مقاله از لنین آورده‌ایم نشان دادیم که چگونه هنگامیکه می‌گوییم پرولتاریا با بدبند قیام بردارد، لحظه آغاز کند که حکومت دردناکترین وضعیت و نا رضایتی توده‌ها در نهایت خودبا شد، موقعیت انقلابی را با لحظه قیام مهبوتند میزند و مرتبط میداند.

حال اگر در این مسئله تردیدی نیست که پیش‌آهنگ با بدبند هنگامیکه موقعیت انقلابی فرا میرسد، از هر جهت آماده و مترصد لحظه مناسب برای آغاز قیام باشد، پس تدارک - کامل سیاسی و نظای قیام برداختن از آغاز آن امری مسلم است. و این تدارک نمی‌تواند در یک دوران رکود سیاسی و یا در لحظه آغاز قیام، آغاز زکود بلکه با فرا رسیدن یک دوران انقلابی آغاز می‌گردد. ما از آنجا که کاملاً مطمئنیم از راهبر رفقای راهکار رگرسا دگی حاضر نمی‌شود به اشتباهات خود اعتقاد کنند و نظرات انحرافی خود را بدور بپزند، زیرا این امر در صورت راهکار رگرسا قیام تدارک، بنابر این با زهم مجبوریم که با ذکر مثالهای ساده و توسل به تجربیات انقلاب خودمان این مسئله را به روشنی راهکار رگرسا در دهیم که تدارک قیام یک چیز است و لحظه آغاز قیام چیز دیگر. می‌دانیم که تدارک قیام بمعنای اخس

کلمه یک حیطه وسیع وظایف سیاسی - نظامی را از تدارک سیاسی نیروهای انقلاب و تدارک فوری با دمکراتهای - انقلابی تا تدارک نظامی برای قیام را در بر میگیرد و آنچه که مورد اعتراض راهکار زکرات یعنی سازماندهی جوخه - های رزمی تنها یک جزء تدارک نظامی قیام محسوب میشود. بعبارت دیگر کسی که "حقیقتاً" نخواهد با قیام مبارزه کند با بدبند "علاوه بر تدارک سیاسی عمومی قیام" بغیریت وارد یک اتحاد رزمی با همسایه نیروهای انقلابی از جمله دمکراتهای - انقلابی باشد، یعنی یک جنبه برای - سرنگونی حکومت تشکیل دهد. بخشهایی از نیروهای مسلح رژیم را تدارک قیام کند، فعلاً لیت خود را در میان آنها بدهد و صدبرابر افزایش دهد، تدارک مالی بپسند و چون این تدارک صرفاً "از طریق حقیق و غیبت و کمکهای مالی تا مینمیشود، - آغاز به ما در مالی کلان بپسند. از صندوقهای دولتی نظیر بانکه بزنند. همچنین بمنظور آماده کردن سلاح برای لحظه آغاز قیام، تدارک سلاح بپسند. و دست به ما در تسلیحات بزنند. مسلح کردن - مردم را آغاز کنند. طرح نقشه‌های نظامی را آماده کنند، آموزش نظامی رهبران - جنبش توده‌ای و آماده کردن آنها را - برای لحظه قیام آغاز کنند. چون بسیاری از وظایف ذکر شده نیاز به فرادبا تجربه و کارکنند، باید با بدبند جوخه‌های رزمی سازماندهی شود که افراد آن فنسئون نظامی و شجره لازم را با آموزش و در - پراشیک نظامی آبدیده شوند. باید از - آموزش قیام زودرس جلوگیری شود، زیرا این امر نیز جزئی از تدارک برای قیام محسوب میشود. و روشن است که انجام این وظایف که بر شرمند در دوران رکود و مسالمت نمی‌تواند آغاز زکود بلکه وظیفه ما در آن دوران همان گردآوری - ارتش سیاسی انقلاب است. بنابر این - آغاز اجرای این وظایف از هنگامی است که یک دوران انقلابی فرا میرسد. حال برای چند لحظه فرض کنیم که ما با درک - رفقای راهکار رگرسا و همسایه‌های آنان عمل کنیم و فرار رسیدن موقعیت انقلابی را که در اساس ما با بدبند مترصد لحظه مناسب آغاز قیام می‌باشیم، نقطه آغاز تدارک قیام بدانیم، ببینیم در آن صورت چه پیش خواهد آمد؟

ما قبلاً گفتیم که زسال ۵۶ یک دوران انقلابی با یک اعتلا محدود آغاز می‌گردد از ۱۷ شهریور بعنوان یک نقطه هفت - موقعیت انقلابی فراهم میشود و در ۲۲ - بهمین بیک قیام مسلحانه خلق میانجامد. حال فرض کنیم که رفقای راهکار رگرسا - نه در موقعیت کنونی بلکه در موقعیت بلشویکهای روسیه در انقلاب ۷- ۱۹۰۵ قرار دارند و میخواهند جنبش را رهبری کنند و با یک قیام پیرامون تدارک - برانجام آنها تلاش برسانند. رفقای راهکار رگرسا ۱۷ شهریور به بعد در همان حال که مترصد لحظه مناسب برای قیام اند تدارک قیام را بصورت امری عاجل و فوری در دستور کار قرار میدهند. با تمام توان خود در جهت تدارک سیاسی قیام مبرمیدارند. بیک پلاتفرم انقلابی حصول انقلابی ترین، اساسی ترین و مشخصترین خواسته‌های توده‌های مردم که بتوانند - وسیع ترین بخش توده‌ها را بسیج کنند، آراش میدهند، بطرح‌ها راهی انقلابی - بلوا سطر میگردانند، وارد مذاکره با دمکراتهای انقلابی میشوند، تا یک اتحاد رزمی با آنها منعقد سازند، شروع بتدارک مالی و تسلیحاتی برای قیام میکنند - سازماندهی جوخه‌های رزمی، آموزش نظامی

این جوخه‌ها را که یکی از مهمترین اجزای تدارک قیام محسوب می‌گردد که بدون آن رهبری جنبش توده‌ای در هنگام آغاز قیام ناممکن است، آغاز می‌کنند و ... و میخواهند همه این وظایف را در مدت - فی‌المثل چهار ماه انجام دهند، اما مناسبت هوزرفقای راهکار رگرسا زده و لیسنگا ما را در جهت تدارک قیام آغاز زکوده اند، و اگر بخت با آنها برآید، وفی‌المثل ما هدین خلق یک قیام نا بهنگام را آغاز نکنند، تا گمان در ۲۲ بهمین خود توده‌ها دست به یک قیام خود نگیختند. خواهند زد و خمینی نیز در پاسخ آن قرار خواهد گرفت. آیا واقعا "رفقای راهکار رگرسا" فکر کرده اند که انجام اینهمه وظایف سیاسی نظامی بهنگامیکه هر لحظه ممکن است یک قیام آغاز زکود، یا لحظه مناسب قیام فرا برسد و در نهایت چهار ماه بطول انجام ندهد، آراشیک رگرسا زحمت بلشویک نیز با خسته نمیشود؟ بنظر ما این درک انحرافی رفقای راهکار رگرسا که تدارک قیام و لحظه آغاز قیام را یکی می‌گیرند و میخواهند در مدت چهار ماه - تدارک سیاسی - نظامی قیام را بپسند. آنها حتی قادر نخواهند بود که جنبش جوخه رزمی، "جوخه" رزمی بمعنای واقعی کلمه آماده کنند، البته ممکن است این گفتار ما برای کسانی که از نزدیک با مسائل نظامی و سازماندهی جوخه‌های رزمی آشنایی ندارند، اغراق آمیز برسد، اما کسی که دست اندر کار مسائل با شادوبند اندک مثلاً "سازماندهی جوخه‌ها در دوره رزمی یعنی جوخه مدت وقت نیاز دارد، بخوبی درک می‌کنند که بهیچوجه اغراق آمیز نیست. زیرا جوخه‌های رزمی که با هدف نهایی رهبری توده‌ها در قیام آینده سازماندهی میشوند، باید از هر حیث شایستگی این رهبری را کسب کنند.

آیا میتوان بدون سازماندهی جوخه‌های رزمی برای یک قیام تدارک دید؟

لنین در اثر خود "تئوری زایش - خودا نگیخته" می‌نویسد: "اگر اربدین امر که قیام تدارک برای آن ضروریست و در همان حال به مسئله جوخه‌های رزمی تحقیر آمیز برخورد کردن (همانگونه که بونه مینویسد، از قورخا نه و پیر بود گرفته شده است) تفهیمد، حرف زدن و فکدان - تکرار بیرونی نوشته‌های خود است" و در پاسخ به کسانی که تدارک قیام را - می‌بندند ما از پیرا رسا زماندهی جوخه‌های رزمی، تا نه‌خالی می‌گردند، و به مسئله جوخه‌های رزمی تحقیر آمیز برخورد می‌گردند، با تمسخر برخورد می‌کرد و میگفت این افراد در پیرا موند گفته - های خود تعقیب نکرده اند، زیرا سازماندهی جوخه‌های رزمی قیام آینده ناممکن است. با درک این وظیفه نیروهای انقلابی در دوران انقلابی و بویژه درک خود ویژگی‌ها ما همه پس از قیام احتمال وقوع قیام مجدداً است که ما در مقام "سازماندهی جوخه‌های رزمی" گفتیم از آنجا که ما در یک دوران انقلابی بسر می‌بریم و دوران رکود و مسالمت فرا نرسیده است و خصلت بحران کنونی انقلابی است و از آنجا که انقلاب به شکست قطعی نجام نمیدهد و احتمال وقوع یک قیام مجدود وجود دارد، باید پیرا رسا زماندهی جوخه‌های رزمی بعنوان جزء لاینجزای قیام متا کید کنیم. این جوخه‌ها باید در - بقیه در صفحه ۹

وضعیت کنونی و ...

بقیه از صفحه ۸
فنون نظامی متبحر شوند، با سلاحهای مختلف آشنا می‌گردند، طرز ساختن بمب را بیاموزند و در حین انجام عملیات نظامی، شریعت، تجربه، بصیرت نظامی لازم را کسب کنند. فنون جنگ پارینزانی را بیاموزند. این جوخه‌های رزمی بقول لنین باید "خود را به بهترین وجه مسلح کنند" و بویژه جوخه‌های هوادار - وابسته تحت هیچ شرایطی نباید منتظر دریا فت کمک از منابع دیگر از بیابان اطراف و یا از خارج باشند، خود آنان باید هم چیز را بدست آورند (وظائف واحدهای ارتش انقلابی) آنها باید رهبران را خود را انتخاب کنند، باید دست بکار رتئوریک و عملی بزنند، مطالبه‌ها را نظامی را آغاز کنند و کار عملی شان قبل از هر چیز باید متکی به تدارک همه‌جا نبه برای خود جوخه‌های رزمی باشد. اهمیت این جوخه‌ها برای تدارک قیام آنچنان است که لنین حتی در باره‌ی مواردا فراط کاریهایی آنها را نیز مهم نمیدانست و که بخوبی میدانست، سازماندهی جوخه‌های رزمی تا چه حد دشوار است و می‌بیند که پس از گذشتش ماه هفتاد یک بمب ساخته نشده است، بغا طرا بین کمبود شدیدترین - انتقادات را به مسئولین حزبی می‌کند. او در نامه‌ی به کمیته‌ی سن پترزبورگ می‌نویسد "جوخه‌ها باید فوریت با انجام عملیات، آموزش نظامی را آغاز کنند. بعضی‌ها ممکن است فوراً کشتن یک جاسوس و یا ضربه وارد آوردن بیک ایستگاه پلیس را عهده‌دار شوند. دیگران بسیاری مصداق پهلپهای دولت برای قیام مبنه با تک حمله‌کننده، عده‌ای دیگر نقشه - حملات را آغاز می‌کنند و یا تدارک بیبندند و غیره. اما مسئله اساسی اینست که بیسه فوریت آموختن از پراتیک واقعی آغاز گردد. از این حملات آزمایشی ترسیمی نداشتن باید، البته ممکن است - افراطهایی صورت گیرد، اما این شش سر فردا است، بگذاردید هر گروهی بیاموزد. اگر فقط با ضربه وارد آوردن به پلیس باشد، یک دو جین یک در همین حدود - قربانی، بیش از آن، این واقعیت جبران میشود که این مرصدا جنگجوی مجرب آموزش میدهد که فردا صدها هزار نفر را رهبری خواهد نکرد." (به کمیته‌ی سن پترزبورگ) البته باید در نظر داشت که در اینجا تا کید پیش از جدلین بر این واخدها و حتی چشم پوشی از افراطکاریهایی آنها با این علت است که شرایط پیش از آن فراهم است که بتوان، فقدان ایسن جوخه‌ها را جبران کرد و یا سازماندهی آنها چشم پوشی نمود. اما ما در مقاله "سازماندهی جوخه‌های رزمی و ... " حدود وظائف، خصلت عملیات و اهداف رزمی این جوخه‌ها را بدقت روشن کردیم و تا آنجا که ممکن بود کوشیدیم با رهنمودهای خود مانع از افراط کاریهایی جوخه‌های رزمی شویم. ما در آنجا بمنظور رفع هرگونه شبهه برای افرادی نظیر رفقای "راه‌کارگر" و ترسیم یک خط و مرز روشن یا انحراف بر است و انحراف جوخه‌ها، برآوردگی و سازماندهی ایسن جوخه‌ها برای قیام آینه‌توده‌ها (نسه بمعنای آینه‌های نامعلوم، بلکه آینه‌ها - ای نزدیک) تا کید کردیم و خصلت، مضمون و اهداف عملیات رزمی جوخه‌های رزمی را که بدون آن سازماندهی جوخه - های رزمی هیچ معنای ندارد، توضیح دادیم. ما با استناد به نوشته‌های

لنین گفتیم که خصلت عملیات رزمی - جوخه‌های رزمی "سازماندهی آموزش و تربیت رهبران جنبش توده‌ای" برای زمانه‌ی است که قیام توده‌ها آغاز میگردد، آنها باید بدینحوی آموزش ببینند که بتوانند در شرایط قیام، توده‌های وسیع مردم را رهبری کنند و قیام را شروع کنند. غافلگیرانه و تنها جوی را پیش ببرند و هدف فوری آنها را مبارزه جدی علیه با ندهای سیاه، درهم‌کوبیدن سازماندهی آنها، حمله به ارگانهای سرکوب، ترور انقلابی رهبران با ندهای سیاه و خائنین به خلق، مصداق‌های مالی، تا مبنی سلاح و ... ذکر کردیم. اما چنین بنظر میرسد که رفقای راه‌کارگر و لا نتوانسته - اند خصلت و هدف عملیات رزمی جوخه‌های رزمی را درک کنند، و آنها را از خصلت و هدف عملیات رزمی مجا هدین متمایز سازند و تا نیا "از آنجا که قادر نبوده‌اند سازماندهی جوخه‌های رزمی و عملیات رزمی را با خصلت و هدفی که ما بیان اشاره کردیم رد کنند، بناچار از یکسوا زاصل - قضیه طفره رفته اند و از سوی دیگر به تحریف نظرات ما دست زده‌اند. آیا تا کید بر ضرورت سازماندهی جوخه‌های رزمی به معنای تأیید عملیات نظامی مجا هدین خلق است ؟
"راه‌کارگر می‌نویسد: "رفقای اقلیت بجای آینه‌ها آموختن از لنین بطور مشخص روشن سازند که رابطه توده‌ها و میزان شرکت آنان در این عملیات بطور عینی و نه در آرزو چگونه است ؟ - استدلال می‌کنند که این عملیات چگون "کار یک مشت روشنفکر جدا از توده نیست پس درست است !!! تا کید از ما است" حال رفقای راه‌کارگر چگونه با این نتیجه رسیده‌اند و هدف آنها از این تحریف آشکارا چه بوده است، مسئله ایست که خود آنها باید بیان یا سنجیند. اما بیبیم اصل قضیه چیست ؟
ما هنگام صحبت از ضرورت تشکیل جوخه - های رزمی و توضیح خصلت و هدف عملیات رزمی، پس از آنکه به شرایط عمومی سیاسی جا معده‌های وظیفه را میبطلد بپردازیم، به منظور توضیح این مسئله که تا کید عملیات رزمی از ذهن پیش آهنگ بیرون نیا مده و زمینه‌های مادی گرایش با عمل فیه توسط توده‌ها در خود جا مده وجود دارد، نوشتیم: "یا - توجه با اینکه فقط احتمال یک قیام - وجود دارد و یا توجه با اینکه محتملترین چشم‌انداز ریزش شکل عالی ترسیم‌شده است، چگونه عملیات نظامی انجام - خواهد گرفت و هدف از انجام آنها چیست ؟ خود ویژگی شرایط پس از قیام، عدم شکست قطعی انقلاب، کشاکش انقلاب و فدا انقلاب سبب شده است که ما در دوران - پس از قیام علیه ریزش کودهای موقتی در میان رزات توده‌ها شاهد هستیم. در گریه‌ها و برخوردهای مسلحانه، قیامهای محلی، عملیات پارینزانی و ترور ... با شیم. ابعا دین در گریه‌های مسلحانه تا نیا بدان حد است که میتوان با قطعیت گفت، در سرا سر این دوران که هنوز نیز با مدها در یک جنگ داخلی تمام عیار از یکسویین انقلاب و فدا انقلاب و از سوی دیگر در درون اردوی فدا انقلاب ادا مدها شده است. سرا سر کردستان تا با امروز همچنان عرصه در گریه‌های مسلحانه، قیامها، و عملیات غافلگیرانه، ترور و شکنجه دیگر مبارزه فیه آمیز بوده است و در - آنرا بیجان غربی در گریه‌های مسلحانه به پراکنده هنوز ادا مدها در در طی یک دوران شیراز هدیر و قیامها و در گریه‌های

مسلحانه در تبریز، کرمانشاه، خوزستان گنبد، سیستان و بلوچستان، انزلی، آستارا، لاهیجان، بابل، فارس و ... بوده ایم. این مبارزات کاملاً خصلت توده‌ای داشته است. علاوه بر این در برخی مناطق بصورت پراکنده عملیات مسلحانه از سوی توده‌های بی سازمان به مراکز سرکوب رژیم، ترور عا صر منفور و مقامات دولتی و مصداق‌های مالی صورت گرفته است. امروز نیز ترورها و بمب‌گذاریهای سراسری که میتوان گفت با چنین ابعا در نوع خود در تمام جهان کاملاً سابقه است و نمیتوان آنها را صرفاً "کار یک مشت" - روشنفکر جدا از توده دانست به در گریه‌های مسلحانه ابعا دین تازه بخشیده است، آنچه که گفته شده همه و همه بیانگر این جنگ داخلی و خصوصیات دورانی است که بین دو نبرد قطعی در جریان است و این در گریه‌های مسلحانه امری کاملاً طبیعی و اجتناب - ناپذیر است "سازماندهی جوخه‌های رزمی و عملیات رزمی) هر کسی که در این نقل قول اندکی تعمق کند، بی خواهد برد که در اینجا برخلاف ادعای بوج راه - کارگر صحبت بر سر درستی یا نادرستی این یا آن عملیات نظامی نیست. ما به درست بودن یا غلط بودن جنگ کردستان جنگ گنبد، جنگ خرمشهر، عملیات مسلحانه مجا هدین خلق و ... نپرداخته ایم. - زیرا هدف این مقاله نه ارزیابی تک تک این جنگها و در گریه‌های مسلحانه بلکه اولاً نشان دادن این مسئله بود که این در گریه‌ها بیانگر دورانی خاص در - مبارزات توده‌ها است و تا نیا "گزارش به اعمال قهر در مبارزات توده‌ها را نشان دهد و بزیان ساده و عامه فهم ما مثال به راه‌کارگر بگوئیم این تا کید زائیده ذهن پیش آهنگ نیست. اما رفقای راه‌کارگر تنها این واقعیت بسیار ساده را درک نکرده‌اند، نه تنها به تحریف آشکار نظرات سازمان متوسل شده‌اند، بلکه فا کتهای عینی را نیز انکار کرده‌اند و در همان مقاله می‌نویسند:
"به غیر از کردستان که ما در باره آن در جنبش انقلابی فراوان سخن گفته ایم بقیه قیام"ها" که رفقای از آن صحبت می‌کنند، در واقع هرگز خصلت قیام نداشته و زائیده ذهن گراشی رفقا است. اگر بخواهیم مبارزات و اعتراضاتی از نوع کرمانشاه انزلی، آستارا و ... را که به نظر ما هم خصلت توده‌ای داشته‌اند، اما مبارزاتی با مضمون نفی رژیم و درهم‌کوفتن "چهار جوب نظام" جمهوری اسلامی نبوده‌اند، قیامهایی علیه رژیم دانسته و آنها را - ناشی از بحران انقلابی و نه قانوسی که بیان نگرند و ما عتلا یا موقعیت انقلابی است بدانیم. اگر مبارزاتی از نوع مثلاً "بندرانزلی (سیستان و بلوچستان آستارا و ...) را که بخاطر حفظ دست آوردهای قیام (آزادی میبند) و بیعتوان رزم در چار جوب نظام مویا مید به تغییرات سطحی صورت میگرفت خلاصه اینکه بجز یک مورد استثنائی انما صورت نگرفته است و آنچه که ما بدان اشاره کرده ایم زائیده ذهن گراشی است. اولاً رفقای راه‌کارگر در همین جمله بخوبی نشان میدهند که اساساً "نه میبند" - اند چرا این فا کته طرح شده است همان اعتراف راه‌کارگر با این مسئله که این مبارزات خصلت توده‌ای داشته است و شرابگی وجود دارد که مردم بخاطر حفظ دست آوردهای قیام "!! دست به اسلحه می‌برند و حتی با لاترازان، سطح و شکل مبارزه آنها چنانست که فی المثل بقیه در صفحه ۱۰



وضعیت کنونی و...

بقیه از صفحه ۹
بخاطر آزادی صید به نهادهای سرکوب رژیم حمله می کنند، مزدوران را خلع سلاح می کنند و شهر را در اختیار خود می گیرند، بر تمام مفرها و کبری چینی های آنها خط بطلان می کشند و پیش آهنگ را در آنجا تا کشتیهایش بنحوبسیا رجایی را همانای خواهد کرد.

بهر حال ما خود را موظف میدانیم که دوباره این مسئله را مورد بررسی قرار دهیم و نشان دهیم که تا چه حد رفقای راه کارگردار اشتباه می بینند.

میتوان بر سر راهها مهاجمان را کارد و اقمینها را نمیتوان انکار کرد

لنین در اثر خود جنگ پارتیزانی می گوید:

"یک مارکسیست نمیتواند بطور مطلق جنگ داخلی ویا جنگ پارتیزانی را که شکلی از جنگ داخلی است عبرت آفرین بداند و معتقد باشد که در هر شرایطی این جنگ دارای تاثیر بد روحی است. مارکسیسم از موضع مبارزات طبقاتی حرکت می کند و نه از موضع صلح اجتماعی، در مراحل مختلف بحران های عمیق سیاسی و اقتصادی، مبارزه طبقاتی به جنگ داخلی منجر میگردد. یعنی به مبارزه مسلحانه میان دو بخش خلق (تا کید زمانه آری جنگ داخلی شکلی از اشکال مبارزه طبقاتی است که در مراحل مختلف بحرانهای عمیق سیاسی و اقتصادی پدید می آید. اما برخلاف تصور رفقای راه کارگردار بدین معنا نیست که در یک روز معین یکدیگر می آرائی کنند و نگاه با هم توان بجان یکدیگر بیاورند، خیر! آنچه که جنگ داخلی را از انواع دیگر جنگ متمایز می سازد همانا تنوع اشکال و پیچیدگی آنست. جنگ داخلی در واقعیت های گوناگون و در شرایط متفاوت - اشکال متنوعی بخود میگیرد و از ابعاد گوناگون برخوردار است. به همین علت لنین در پاسخ به کسانیکه این خصوصیات جنگ داخلی را درک نمی کردند، می گفت: "طبیعتا جنگ داخلی از انواع دیگر جنگ بدین لحاظ متفاوت است که اشکال مبارزه به مراتب متنوع ترند. از یابی قدرت و ترکیب جنگجویان و دوطرف مشکلات است و به مراتب بیشتر نوسان می کنند"

(بین دو نیرو - لنین)
بنابر این خصوصیت ممتاز از جنگ داخلی نسبت به انواع دیگر جنگ در اینست که اشکال آن بسیار متنوع اند و بسته به شرایط متفاوت از اشکال و ابعاد گوناگون برخوردار است. از این رو نباید از جنگ داخلی یک هیولای خست، با پدشرا بیست مختلف را در ارتباط با اشکال مختلف جنگ داخلی در نظر گرفت. نباید تصور کرد که صرفا یک قیام عمومی نظیر قیام ۲۲ بهمن بمعنای جنگ داخلی است

بلکه جنگ داخلی اشکال گوناگون قیام

های عمومی، قیامهای محلی، شورشی مسلحانه دهقانان و نیروهای مسلح، - نبردهای موضعی و جبهه ای، اشکال گوناگون جنگ پارتیزانی و... را دربر میگیرد. بویژه توجه به خصوصیت شرایط خود بویژه یعنی همان شرایطی که رفقای راه کارگردار آن قلمرو را نمیتوانند اوضاع پس از قیام را تبیین کنند، به ما اشکال خاصی از جنگ داخلی را نشان خواهد داد. فی المثل در برخی شرایط یعنی در "فواصل یا لنسبه طولانی" میان دو قیام بزرگ و دو نبرد عظیم، مبارزه مسلحانه در اشکال متعددی بروز میکنند و جنگ داخلی از ویژگیهای خاصی برخوردار میگردد. بر این اساس لنین معتقد بود که: "با پدشرا بیست یعنی مبارزه را در نظر گرفت و دانست که مراحل گذار میان قیامهای بزرگ دارای چه مشخصاتی هستند، با پدشرا بیست در این شرایط که اینک از اشکال مبارزه ضرورتا بوجود می آیند... و همچنین می گفت که "مبارزه پارتیزانی بمعنای شکل اجتنابنا پذیر مبارزه زمانی است که ضرورت پیدا میکند که جنبش توده ای در آستانه قیام قرار دارد و فواصل یا لنسبه طولانی (در ترجمه فارسی "فواصل کم" ترجمه شده است، اما در متن انگلیسی کلیات آثار "بالنسبه طولانی" نوشته شده است) بین نبردهای عظیم جنگ داخلی بوجود می آید" (جنگ پارتیزانی) از این رو کسی نمیتواند خود ویژگیهای خاص مبارزه پس از اولین نبرد عظیم و قیام بزرگ که توده ها رژیم شاه را سرنگون کردند، اما رژیم شاه انقلابی دیگری آن قرار گرفت، و ما نتوانیم تحقق خواسته های توده ها گردید، درک کرد و طبیعی بودن و اجتنابنا پذیری - درگیریهای مسلحانه متعدد را پس از نخستین قیام بفهمد، طبیعی است که از عهده تبیین این پدیده بر نخواهد آمد که چرا در این دوران درگیریهای مسلحانه متعددی که البته هیچیک در ابعاد قیام بهمن ماه نیستند پدید می آید و چرا حتمی بنا میگردد راه کارگردار می آید از آنجا که بخاطر رسیدن از دست به اسلحه می برند.

فقدان این درک است که رفقای راه کارگردار و امثال آنها که بگویند جز در کردستان جنگی میان خلق و حکومت پدید نیامده و همه قیامها محلی و درگیریهای مسلحانه دیگر واقعیت نداشته و ساخته ذهن خیال پرورانه ما بوده است البته میتوان بر سر راهها مهاجمان را کارد کرد، اما اقمینها را - نمیتوان انکار یا تحریف نمود. ما از رفقای راه کارگردار صرفا "اشاره ای گذرا به کردستان می کنیم پرسیم: آیا اساسا از قیام تا به امروز در منطقه وسیعی از میهن ما یعنی در کردستان و آذربایجان غربی جنگی میان توده های مردم و حکومت وجود داشته است؟ یا در مقطعی کوتاه پس از قیام در مناطقی از کرمانشاه نبردهای مسلحانه ای میان حکومت و توده های مردم بوجود می آید و آیا بعدا "نیز بشکل پارتیزانی آن ادامه یافته است؟ آیا کسی میتواند دستگیر بندی توده های خلقی غرب را در خوزستان و کشتار مدنی را در این منطقه پسین و مبارزات چریکی را انکار کند؟ آیا اساسا "در ترکمن صحرا میان دهقانان و حکومت نبردی مسلحانه بوجود می آید؟ آیا در برخی مناطق شمالی ایران قیام های محلی بوجود می آید و خلق بقول راه کارگردار بطرف حفظ دستاوردهای انقلاب به مبارزه مسلحانه علیه حکومت متوسل شده است؟ آیا در برخی مناطقی

استان فارس درگیریهای مسلحانه بشکل چریکی علیه حکومت پارتیزانی میان دهقانان و خاندانها ویا ایضا "در بلوچستان وجود داشته است؟ آیا در مناطقی نظیر لرستان، فارس، سیستان و بلوچستان هر چند بطور محدود داشته باشد از مردم از فرط فقر و بدبختی گروههای مسلح تشکیل داده اند و بقول حکومت به سرگردنه گیری و راهزنی پرداخته اند؟ و آیا در موارد متعددی حتی با پدشرا بیست و راهزنی نیز بشکل چریکی درگیریهای مسلحانه داشته اند، یا نه؟ و علت بروز این پدیده ها چه بوده است؟ اگر رفقای راه کارگردار واقعا از این فاکتورها بی اطلاعند، لااقل به روزنامه های پس از قیام نظیری بیا فکند و ببینند که آیا این فاکتورها حقیقتا در دنیا ساخته و پرداخته ذهن مات؟ از آنجا که رفقای راه کارگردار و دیگران جا معه ما و خصوصیت جنگ داخلی را در "فواصل یا لنسبه طولانی" بین دو قیام بزرگ درک نمی کنند، ناچار می شوند که فقط اشاره ای گذرا به کردستان بکنند. از همه قیامهای محلی و درگیریهای مسلحانه، حتی در ترکمن صحرا نیز چشم پبوشند و سرانجام با تبیین نتیجه برسد که در آنزلی میان ما با تفاق دیگر مردمی که از آنها حمایت می کردند، یک شوخی ساده با حکومت کردند، به مراکز سرکوب آن حمله نمودند، با سداران را خلع سلاح کردند، شهر را در اختیار خود گرفتند و با زور با عمل - انوریته پرداختند تا اینکه با لایحه نیروی دریائی وارد عمل شد و مردم سرکوب شدند. بر این نمیتوانیم یک قیام محلی نهاد، چرا که مردم بخاطر حفظ دستاوردهای انقلاب دست به اسلحه بردند! و ایضا نیز مبارزه مسلحانه دهقانان ترکمن صحرا و خلق علیه حکومت آنقدر بی اهمیت است که حتی اشاره ای هم بان نمی شود. بویا لایحه تنها یک استثناء در کردستان وجود داشته است که البته معلوم نیست چرا از این استثناء که البته به میان آمده است، زیرا که خلق کرد نیز همانند مردم آنزلی میخواسته است از دست - آوردهای انقلاب دفاع کند، منتها - تفاق و روش را نیست که در آنزلی مردم پس از چند روز سرکوب میشوند، در حالیکه در کردستان مبارزه مسلحانه همچنان ادامه می یابد.

پس می بینیم پای تحلیل ها و اظهار نظر - های راه کارگردار همه جا می نهد، زیرا که اول تبیین این شرایط با تحلیل رفقای راه کارگردار مورد شکست قطعی انقلاب تصادف دارد. نتایج "رفقا درک نمی کنند که این نبردهای مسلحانه مختص یک دوران خاصی است و نمیتوانست فی المثل از دهه چهل تا اواسط دهه پنجاه پدید آید و تا "رفقای راه کارگردار نمی دانند که قیامهای بزرگ، قیامهای محلی، نبردهای موضعی و جبهه ای، اشکال مختلف جنگ پارتیزانی علیه حکومتها همه در مقوله جنگ داخلی می گنجند. راه کارگردار اساسا "تفهیمیده است که منظور از طرح این فاکتورها چه بوده است. حتمی اگر آنها با این مسئله توجه می کردند که چرا ما به درگیریهای مسلحانه ضد انقلابیون با یکدیگر ویا در مواردی که توده ها تحت رهبری مرتجعین علیه حکومت حرکت کرده اند، اشاره کرده ایم منظور ما درک می کردند، چرا که ز نظر ما مهم درک این مسئله است که بعدا نیمه علی با عت میشود که توده ها در برخی موارد تحت رهبری مرتجعین علیه یک حکومت مرتجع و ضد انقلابی دست به اسلحه ببرند. بویا لایحه چرا علیرغم اینکه ما از جنگ داخلی در برابر بقیه در صفحه ۱۱

وضعیت کنونی و ...

بقیه از صفحه ۱۰

این دوران سخن میگویم تا کتیک مسلحانه را نه یک تاکتیک عمده بلکه فرعی قلمداد کردیم، (البته این به معنای نفی عمده بودن دربرخی مناطق نظیر کردستان نیست) پس روشن شد که هدف ما از ذکر فاکت های متعددا ز جمله عملیات مسلحانه مجاهدین نه اثبات درستی یا نادرستی آنها بلکه نشان دادن گرایش به قهر در مبارزات - مردم بوده است. حال چگونه رفقای راه - کارگران نتیجه را گرفته اند، که چون ما به عملیات گسترده مجاهدین اشاره کردیم، پس برای این اعتقادیم که این تاکتیکها درست است؟ این از چیزی است که زاده ذهن خیال بردار راه کارگر است، و نه فاکت های مسلمی که ما با آنها اشاره کردیم.

علیرغم اینکه هدف مقاله "سازمان ندهی جوخه های رزمی و ... این نبود که درستی یا نادرستی مبارزات مسلحانه را در دوران پس از قیام تحلیل کند، اما از بدنه نسی راه کارگر ما پس از اثبات این مسئله که عملیات رزمی جوخه های رزمی بعنوان یک تاکتیک فرعی ضروری و مجاز است، در انتهای مقاله با مجاهدین خلق که این تاکتیک را مطلق یا عمده کرده اند، کاملاً مرزبندی نمودیم و نوشتیم:

"ما در اینجا در همان حال که در شرایط کنونی با انحراف بر است درون جنبش (بخوان راه کارگر) مرزبندی می کنیم، در مقابل انحراف به چپ (بخوان مجاهدین خلق) که بعضی تا کید بر سازمان ندهی مبارزات توده ها، تا کید بر سازمان ندهی اعتراضات و جنبش خود بخودی توده ها، تاکتیک مسلحانه را محور تاکتیکهای خود قرار می دهد و تاکتیکهای مسلحانه را که میتواند مضمون انقلابی داشته باشد، از مضمون واقعی خود نهدی میسازد و یا می کوشد قیامی زودرس را بنمونه ها - تحمیل کند، مرزبندی داریم، زیرا به قول لنین وظیفه تدارک قیام البته شامل مانع شدن از قیام های زودرس نیز هست، برخی عملیات نظامی که در یک ماهه اخیر صورت گرفته در ای خصلت

و اهدافی جز آنکه ما بدان اشاره کردیم، میباشند. این تصور که حکومت بسیار زود سقوط خواهد کرد، منجر به اتخاذ تاکتیکهای می شود که دارای خصلت سرنگونی هستند و آنجا که هنوز سازمان مبارزه توده ها و اتحاد این تاکتیکها با جنبش خصلتی شکاف وجود دارد، توده های مردم کشش و توان لازم را در قبال این تاکتیکها در این نیستند و در نتیجه منجر به یک وقفه در مبارزات توده ها خواهد شد. شکاف میان مبارزه توده ها و عملیات نظامی بسیار بزرگ با عیث می شود که عملیات نظامی از خصلت و اهداف واقعی خود نهدی گردد. ثانیاً با پند همیشه و در هر حال روحیات و خلقیات توده ها بویژه در مناطق متعدد در نظر گرفته شود. مراکز و اهداف معین شده دقیق و حساب شده باشد، از هرگونه آسیب رسیدن به توده ها تا آنجا که ممکن است، جلوگیری شود. در حالی که ما در برخی از عملیات اخیر شاهد بوده ایم که این مسائل در نظر گرفته نشده است، تروریست عنصر منفور که میتواند در دنیا نگر روحیات و خلقیات توده های مردم و خواست واقعی آنها باشد، در یک موقعیت نامناسب یا در یک تروریست جمعی، نتیجه مطلوب را بسیار نسی آورد. علاوه بر

این بی توجهی نسبت به اهداف تعیین شده باعث میگرد که حکومت منتصابی تبلیغات خود را بسوی آن معطوف دارد و از یک عمل نظامی نتیجه معکوس در جهت مبارزات توده ها و روحیات آنها پدید آید.

خلاصه تنها آن عملیات رزمی در شرایط کنونی میتوان نمودن تا شاید شد که اولاً با خصلت آموزش رهبران توده ها برای قیام آینده منطبق باشد و اهداف آن در جهت راهگشائی و هموار کردن راه برای مبارزات توده ها باشد و سرگونی فوری و بلاواسطه رزمی، ثانیاً تا کید بر سازمان ندهی مبارزات توده ها باشد و تاکتیک مسلحانه بعنوان یک تاکتیک فرعی در نظر گرفته شود که در خدمت تدارک قیام قرار دارد.

هرآنکه با اندک با شعوری که در این باره گراف نظرا فکند، بسیار دوری در میباید که بصراحت تاکتیکهای مجاهدین خلق رده شده است چرا که مجاهدین بعضی تا کید بر سازمان ندهی مبارزات توده ها تا کید بر سازمان ندهی اعتراضات و جنبش خود بخودی توده ها، تاکتیک مسلحانه را محور تاکتیکهای خود قرار داده اند. آنها دست به تاکتیکهای بلانکیستی زده اند و قیامی زودرس را آغاز کردند مجاهدین خلق با "این تصور که حکومت بسیار زود سقوط خواهد کرد" تا اتخاذ تاکتیکهای که "دارای خصلت سرگونی هستند" و "آنجا که هنوز میان مبارزه توده ها و اتحاد این تاکتیکها با جنبش خصلتی شکافی وجود دارد، توده های مردم کشش و توان لازم را در قبال این تاکتیکها در این نیستند،" یک وقفه در مبارزات توده های مردم پدید آورده اند، آنها بدون در نظر گرفتن سطح مبارزات مردم و خلقیات توده ها، دست به تروریست های زنده که نتیجه معکوس بسیار آورد.

"فی المثل تروریست عنصر منفور که میتواند بسیار روحیات و خلقیات توده های مردم و خواست واقعی آنها باشد، در یک موقعیت نامناسب یا در یک تروریست جمعی نتیجه مطلوب را بسیار نسی آورد" و "از یک عمل نظامی نتیجه معکوس در جهت مبارزات توده ها و روحیات آنها پدید آید" و بلاواسطه خصلت تاکتیکهای نظامی مجاهدین آموزش رهبران توده ها برای قیام آینده نیست و اهداف آن در جهت راهگشائی و هموار کردن راه برای مبارزات توده ها نمیباشد. بلکه دارای خصلت سرگونی هستند و بدین طریق آنها "تاکتیکهای مسلحانه ای را که میتواند مضمون انقلابی داشته باشد، از مضمون واقعی خود نهدی میسازد"

حال چه کسی میتواند از این گفته ها نتیجه بگیرد؟ پس (تاکتیکهای مجاهدین خلق) درست است؟

تنها کسی که قادر نیست ضرورت سازمان ندهی جوخه های رزمی و عملیات رزمی را با خصلت و اهدافی که ما برای آن قائلیم رد کند، بناچار بشیوه های کاملاً پورتونیستی متوسل میشود، دست بحریف میزند، مبارزه را بولشویزیک راه پیدا کند و نتیجه میگرد پس (تاکتیکهای مجاهدین خلق) درست است!

اما آیا میتوان از اینکه تاکتیکهای مجاهدین خلق انحرافی و نادرست است، این نتیجه را گرفت. پس سازمان ندهی جوخه های رزمی و عملیات رزمی نیز نادرست است؟

هرگردی گردون نیست



رفقای راه کارگر که همیشه مترصدند تا از هر فرصت ممکن و این با آن شیوه نادرست دلیل و توجیهی بر اثبات نظرات انحرافی خود پیدا کنند و بقول لنین "مترسکی علیه اصولاً شرکت سوسیال دمکراتها در جنگ پا ر - تیزانی علم کنند" میکوشند تا از طریق اشاره به تاکتیکهای زیبا نیا رجا هدین خلق - هرگونه تاکتیک مسلحانه و هر عمل رزمی را - نادرست جلوه دهند. ما پیش از این در مقاله جوخه های رزمی میگفتیم که این شیوه نادرست توسط این با آن سازمان سیاسی نفی کننده و ظالم نیست و ما به کسی پس اجازه را نمی دهیم که با توسل به تاکتیکهای مجاهدین ضرورت سازمان ندهی جوخه های رزمی را نفی کند.

امروز نیز یکبار دیگر میگوئیم که ما هرگونه زیاده روی و افراط را بندهت محکوم میکنیم. ما برای مسئله آگاهی کامل داریم که در کارگاهی که خوب سودمندند اگر به افراط کشانده شوند ممکن است بخداز مدت معینی اجباراً به چیزهای بدو زبان - آورت تبدیل میشوند. (وظایف واحدهای ارتش انقلابی - لنین) و نیز تره بدیننداریم که افراط در عملیات رزمی توسط مجاهدین و خصلت و اهدافی که این سازمان برای تاکتیک مسلحانه قائل میشود، اساساً مردود است. اما هیچیک از این موارد - لایلی برود وظیفه سازمان ندهی جوخه های رزمی نیست.

لنین میگفت: "افراط و زیاده روی همیشه بد است و در ذهن هر سوسیالیستی کمترین تردیدی نیست که هنگام سازمان ندهی عملیات چریکی احساسات توده ها با پدید نظر گرفته شود... زیاده روی - هرگز معقول نیست. اما غلط است که جنبش نتیجه گیری کنیم چون مواردی از "افراط کاری وجود داشته است، یک شکل مبارزه بی فایده است." (حوادث روز)

بهترین بود که رفقای راه کارگر یک بار برای همیشه این واقعیت را درک میگردند که هرگردی گردون نیست و نمیتوان از طریق نفی تاکتیکهای مجاهدین به نفی سازمان ندهی جوخه های رزمی و عملیات رزمی آنها رسید. چرا که در اینجا ما بسا پدیده ای روبرو هستیم که خصلت و اهداف آن از دیدگاه ما یک چیز است و از دیدگاه مجاهدین خلق اساساً چیز دیگر.

ما سازمان ندهی جوخه های رزمی را جز لاینجزای تدارک قیام میدانیم که خصلت و اهداف فوری عملیات رزمی آنها نیست سرنگونی دشمن، نه توده ای گردن مبارزه مسلحانه، بلکه آموزش و تربیت رهبران - جنبش توده ای برای قیام آینده توده ها و راهگشائی مبارزات توده ها در مرحله کنونیست. این سازمان ندهی میبایستی با درک شرایط از همان فردای قیام بهمین آغاز گردد و اگر گذشته میبایستی در کردستان، ترکمن صحرا، خوزستان و ... بطور عملی با قانون نظامی آشنا گردند،

در عملیات رزمی شرکت کنند و تجربیات نظامی بیاموزند، امروز با توجه به نکات ذکر شده در مقاله "سازمان ندهی جوخه های رزمی ... و رعایت دقیق آن نکات در اجرا بران میشود نندایین وظیفه خود را انجام دهند. بر همین اساس است که این تاکتیک از دیدگاه ما یک تاکتیک فرعی محسوب میشود که رابطه دشمنی آنرا با شکل و مرحله تکاملی جنبش نشان میدهد و حتی در هر کجا که بکار می رود با توجه دقیق به خلقیات و روحیات توده ها صورت میگیرد. در حالی که تاکتیکهای مجاهدین خلق اساساً "بلانکیستی است. آنها تا کتیک مسلحانه را بقدر سرنگونی حاکمیت و با در نهایت توده ای گردن مبارزه مسلحانه بکار



وضعیت کنونی و آینده

میکبرند. آنها با این عملیات بخبال خود قیام را آغاز کرده اند. آنها در کاگردا پس تا کتیک هیچگونه راهی را بطای میان این تا کتیک با شکل، سطح مرحله تنگ ملی جنبش توده ای قائل نیستند حتی به روحیات و خلقیات مردم در مناطق مختلف توجه ندارند و این تا کتیک را شکل عمده مبارزه میدانند از این رو روشن است که هر چه هر دو بظا هر تا کتیک مسلحانه اند، اما ما دو تا کتیک اساسا متفاوت محسوب می‌نمایند. بر این اساس راه - کا رگر بیپوده میگرداند تا کتیکهای مجاهدین با نفی سازماندهی جوخه‌های رزمی برسد. بهتر این بود که رفتاری راه کارگر به عوض اینهمه داد و بیداد بر سر تا کتیک‌های مجاهدین، یک درس عملی از آن می‌موختند و پی میبردند که ما با پیش از آنکه سازمان مجاهدین خلق را مورد سرزنش قرار دهیم که چرا قیام را زودتر از آغاز نکرد، بهتر است حکومت تن دا دوبا مطلق کردن وعده نمودن تا کتیک مسلحانه ضرباتی به جنبش وارد آورد؟ خود را سرزنش کنیم که با عدم درک درست وظایف خود، ابتکار عمل را بدست مجاهدین خلق سپردیم و امروز نیز بدون پی بردن با این وظیفه قادر نخواهیم بود، با دشنام دادن جوانب منفی تا کتیکهای آنها را تصحیح کنیم، تاثیرات زیان بخش آنها از بین ببریم، و ابتکار عمل را از دست آنها بگیریم.

که امروز نیز همچون گذشته، اساسی ترین وظیفه ما تلاش در جهت تکمیل انقلاب است و تمامی وظایف و تا کتیکهای فوری ما در خدمت تحقق این امر قرار دارد. در خدمت تا کتیکهای ما هیچگونه تغییر اساسی صورت نگرفته است و خلعت این تا کتیکها همچنان تعرضی است. البته باید در نظر داشت که همانند دیگر صحنه جنگ - این بمعنای نفی عقب نشینی‌های تاکتیکی بمنظور یک تعرض گسترده و یک ضد حمله تازه نیست.

طرح شعارهای انقلابی بلاواسطه که بیانگر شکل انقلابی جنبش است کاملاً مجاز و ضروریست. در ارتباط با وظیفه تکمیل انقلاب، شکل انقلابی جنبش، خلعت تعرضی تا کتیکها طرح‌های بلاواسطه انقلابی، احتمال وقوع یک قیام، تدارک قیام همچنان یکی از وظایف ماست.

ما بر اساس درک وظیفه اساسی خود با بدتدارک نیروهای انقلاب را برای قیام که اساس آن سازماندهی توده‌های طبقه کارگر است، محور تدارک خود قرار دهیم. از این رو سازماندهی جوخه‌های رزمی یکی از وظایف اصلی ماست.

تدارک قیام همچنین مستلزم انعقاد قرار دادهای رزمی با همه نیروهای انقلابی بویژه دمکراتهای انقلابیست از این رو - با بدبیرا اساس یک پلانتفرم انقلابی بمنظور سرنگونی حاکمیت با دمکراتهای انقلابی متحد شویم.

در پایان این بحث لازم میدانیم که بویژه در ارتباط با رفقای هواداران چندی را توضیح دهیم. برخی از رفقای چنین تصور کرده اند که تدارک نظامی قیام موسا زماندهی جوخه‌های رزمی، میبایست اندوختن وظایف سیاسی ما را تحت الشعاع قرار دهد. درحالیکه باید در نظر داشت که این وظیفه کلا در خدمت وظایف سیاسی قرار دارد. عملیات رزمی در شرایط کنونی تنها یک تا کتیک فرعی ماست و تا کتیکهای سیاسی توده همچنان عمده ترین تا کتیکهای ما محسوب میگردد. سازماندهی جوخه‌های رزمی نه تنها قوی با وظیفه بسیج

و سازماندهی سیاسی توده‌ها یعنی تدارک نیروهای انقلاب برای قیام مدارد، و نه میبایست آن وظیفه را تحت الشعاع قرار دهد.

ما همچنین در مقاله "سازماندهی - جوخه‌های رزمی..." با این مسئله اشاره کردیم و همچنین گفتیم یکی از وظایف جوخه‌ها تبلیغ گسترده است. جوخه‌ها "بویژه در محیط ترور و اختناق کنونی با آما دگی که دارند، قادرند، در هر روز هزاران اعلامیه پخش کنند و شعارهای انقلابی بلاواسطه را که خود جزئی از تدارک قیام محسوب میشود، بر درود بپوشانند و بدرون توده‌ها بپسندند. با بددر نظر داشت که تحت شرایطی قدرت - تخریبی یک اعلامیه از هر بزم نیرومند - بیشتر است. ما در همان حال که به رفقای گارگر، دانشجو، دانش آموز... ضرورت - سازماندهی جوخه‌های رزمی را خاطرنشان میسازیم و با میگوئیم رفقای آموزش نظامی را به بهترین وجه فراگیرید. برای این مسئله تا کتیک میکنیم که با ایده‌ها ما با آما دگی تبلیغی - سیاسی خود را در راه برای افزایش بویژه در لحظه کنونی که ارتجاع‌ها و دیوانه‌واران انقلابیون و توده‌های - مردم افتاده است و میگردند محیط رعب و وحشت را حاکم سازد، حضور فعال سیاسی - تبلیغی خود را در هر کجا که هست نشان دهید. هسته‌های مقاومت را گسترش دهید. و بکوشید هر تجلی ناراضی را به یک اعتراض - گسترده بدل سازید. در اینجا بویژه وظیفه‌ای بسا پرستگین بر دوش رفقای کارگر ما قرار دارد. زیرا که اساس تدارک نیروهای - انقلاب را برای قیام سازماندهی توده‌های طبقه کارگر تشکیل میدهند بدون یک اعتدال عمومی سیاسی که بشیوه خاص مبارزه طبقه کارگر محسوب میشود، یک قیام عمومی و سراسری معنا خواهد بود. از این رو رفقای کارگر در همان حال که میکوشند تا تا کتیکهای مختلف روزمره مبارزات و اعتراضات طبقه کارگر را سازمان دهند، در همان حال که در جهت تشکیل صنودقهای اعتدال، صنودق کمک به کارگران اخراجی، صنودق کمک به خانواده‌های کارگران زندانی تلاش میکنند با بدباید ایجا دکمیت‌های مخفی اعتدال - زمینه را برای یک اعتدال عمومی سیاسی که زمینه ساز قیام محسوب میشود فراهم آورند. اما مسئله دیگری که مکرراً زوسی - رفقای ما طرح شده است و در اینجا لازم است بدان پاسخگوئیم در ارتباط با مسئله ماست. ما در نوشته‌های خود مکرراً به مسئله - قیام و تدارک قیام اشاره کردیم، از این رو این سؤال طرح شده است که آیا ما امکان دیگری که ممکن است قیام را تا کتیکها بخود بگیرد نفی میکنیم یا پاسخ منفی است. اولاً "هنگامی که ما از قیام صحبت میکنیم - مورد نظر ما، قیام بمعنای عام آن است، نه بمعنای خاص آن نظیر شکل خاصی از مبارزات مسلحانه توده‌ها نظیر قیام ۲۲ بهمن تا نیا"

هیچما رگسبستی بخودا جازه نمی‌دهد که شکل مبارزه را از پیش تعیین کند و اشکال قبلا تا شناخته مبارزه را که احتمال پدید آمدن آنها وجود دارد نفی کند. بر خورد - ما رگسبستی با این مسئله همان جمله - لنین است که میگوید "ما رگسبستیم هیچگاه - شکلی از اشکال مبارزه را برای همیشه رد نمیکنند. ما رگسبستیم هیچچ خود را تنها به اشکالی از مبارزه در یک لحظه معین - ممکن بوده و بکار برده میشوند محدود نمی‌کند، بلکه معتقد است که در صورت تغییر موقعیت اجتماعی تا کتیکها اشکال قبلا - تا شناخته و نوینی از مبارزه بوجود خواهد آمد..." (جنگ با رنیزای)

اما با بددر نظر داشت که طبقات - مختلف اشکال مختلف از مبارزه خود را

دارا هستند. اشکال مبارزه هرولتا ربا با اشکال مبارزه دهقانان و همینطور اشکال مبارزات توده‌ها در یک جامعه فئودالی با نشیوه فئودالی و در یک جامعه سرمایه داری یکی نیست. از این گذشته بی هیچ تردیدی اشکال پیشین مبارزه انقلابی - توده‌ها، خصوصیات ملی و فرهنگی یک ملت برای اشکال مبارزات آنها تا شیرخواهد داشت و با لایحه مبارزه ضد انقلابی حکومت و تکتیکهای آن بر تعیین شکل مبارزه - توده‌ها تا شیرخواهد داشت.

لنین در شرح "انحلال دوما و وظایف هرولتا ربا" در این باره می‌نویسد: "شکلی که مبارزه آینده محتملا بخود خواهد گرفت تا حدی از طریق محتوای آن و تا حدی از طریق اشکال پیشین مبارزه انقلابی و مبارزه ضد انقلابی استبداد تعیین میگردد بنا بر این با توجه به ساخت سرمایه داری - جامعه با توجه به تمرکز هرولتا ربا در شهرها و شیوه خاص مبارزات آن و نیز انبوه‌خرد - بورژوازی شهری و تجربیات پیشین مبارزه انقلابی توده‌ها میتوان احتمال داد که با گسترش مبارزه توده‌های شهری، شکل مبارزه آنها یک قیام عمومی سراسری نظیر گذشته باشد. اما عوامل مختلف از جمله مبارزه - ضد انقلابی حاکمیت و تجربه انقلابی توده‌ها میبایست در شکل مبارزه تا شیر بگذارد. اشکال قبلا تا شناخته و نوینی از مبارزه را پدید آورد. این مسئله بویژه با توجه به نا همگونی ساخت و بنا موزونی رشد مبارزه در مناطق مختلف، از اهمیت ویژه برخوردار میگردد. فی المثل شکل مبارزه خلق کرد و خلق بلوچ در کردستان و بلوچستان، همان نیست که در تهران و اصفهان است. حتی این احتمال وجود دارد که در ایران - نیز همانند، نیکارا گوشه‌ها و نسلانوار دور، قیام شکل کاملاً نوینی بخود بگیرد، و از طریق یک منطقه آزاد شده و یک سر قیام - های محلی، یک قیام سراسری و عمومی به وقوع بپیوندد، بهر حال ما نمیتوانیم شکل مبارزه آینده توده‌ها را از قبیل تعیین کنیم، اما تدارک ما برای قیام موسا زماندهی - جوخه‌های رزمی این امکان را با ما خواهد داد که بنوا نیمه شکل خاصی که مبارزه - توده‌ها بخود بگیرد، با آما دگی لازم رهبری - آن مبارزه را در دست بگیریم. بویژه در این مورد در مناطق مختلف ابتکار عمل در دست رفقای سازمان دشمنان مناطق است که در ارتباط با سیاست عمومی سازمان و نیز مبارزه سراسری خلقهای ایران، آن شکل خاص مبارزه را رهبری خواهند کرد."

پایان

رفقا، هواداران!

- ۱- با تقدیر از حمایت شما در تهیه و ارسال گزارش مبارزات خلق و با تا کتیک بر نقش ارزنده گزارشات، در انتقاء آگاهانه توده‌ها، بر چند نکته تا کتیکها در مورد: ۱- تاریخ و محل خبر دقیقاً ذکر شود.
- ۲- موارد منتهی گزارشات با جداگانه نوشته شود و با درپا شین گزارش تذکری مبني بر عدم چاپ مورد فوق ذکر شود.
- ۳- گزارش خوش طبع و خوانا با شد تا اشتباهی در چاپ بخصوصی خاص می‌باشد پدید نیاید.
- ۴- پس از تنظیم خبر مجدداً آنرا مطالعه کنید تا اگر اشتباهی وجود دارد اصلاح شود.
- ۵- موشق غیر موشق بودن خبر حتماً قید شود.

اخبار مدارس

تهران

دبیرستان دخترانه حکمت

روز دوشنبه ۶۰/۷/۲۷ دیوار مدرسه را شعارهای انقلابی پوشانده بود. - مزدوران حزب الهی سرا سیمه (انجمن اسلامی) شروع به کندن شعارها کردند و این امر وحشت آنان را از حضور نیروهای انقلابی و شعارهایشان نشان میداد. روز پنجشنبه ۶۰/۷/۲۸ یکی از دانش آموزان را به دفتر خواستند و از او استند که مادرش را به مدرسه بیاورد و هنگامیکه روز شنبه مادر دانش آموز را به مدرسه آوردند - دانش آموز را به او داده و با او به مدرسه شعار نویسی را اجراء کردند البته در این مورد هیچگونه مدرکی ارائه نشد و بر مبنای حدیسات خانم گلکار آمد به مدرسه و جاسوس ها پیش این امر صورت گرفت. سایر - دانش آموزان هم مانند سایر دانش آموزان خراسانی با خشم و نفرت مزدوران حزب الهی را بیکدیگر نشان داده و آنها را عامل اخراج این دانش آموز معرفی میکردند. و این همه سیاست کلیه رژیمها - شی است که مرگ خود را نزدیک می بینند. و برای حفظ چند صبیحی از حیات تنگین خود به چنین شیوه های رژیمانه ای متوسل میشوند.

گزارشی از یک دبیرستان

صبح سه شنبه ۲۱ مهرماه مدرسه وضعی غیرعادی داشت یکی از هواداران سازمان را که تا بستان دستگیر شده بود اعزام کرده بودند این خیرا اعتراض تمام می مدرسه را برانگیخت. وقتی شاگردان به سر کلاس میروند دبیران از درس دادن خود داری می کنند وقتی زنگ تفریح زده میشود مدیر همه را برای سخنرانی به حیاط می کشد تعداد دانش آموزان با سکوتی یکبارچه بشکل اعتراضی با او برخورد میکنند مدیر میگوید "اینجا محیط آموزشی بوده و بسا مسائل بیرون ارتباطی ندارد. بچه ها نباید در مورد اتفاقات خارج از مدرسه از خود عکس العمل نشان دهند چون هرآن ممکن است شما را به خاطر فعلی آنها بتان در خارج از مدرسه بکشند! اما این درست نیست که هر روز به خاطر این مسائل محیط آموزشی بهم بخورد! پس از مدیر مسئول امور تربیتی پشت میز رفتن میروند که در این موقع دانش آموزان خشم خود را بروز میدهند و او را بشدت هوم میکنند صبیحهای مزدور را مورثی بی در میان هوم کردن بچه ها تمام می شود و از گوشه ای چند نفر قریباً دمیزنند برپا خیز، از جا کن، بنای کاخ دشمن" و این عمل را سه بار تکرار می کنند. دانش آموزان با حرکت خود و راه رفتن مداوم این افراد را در بین خود مخفی میکنند تا بدست مزدوران نیفتند. راه رفتن دور حیاط شکل اعتراضی بخود میگردند و در دقیقه طول میکشد پس از آن در زنگ بعدی عده ای از دبیران در اعتراض به اعدام فدائی خلق از حضور در کلاس خودداری میکنند. در پایان روز دانش آموزان جمع شده سرودی انقلابی را دسته جمعی میخوانند و بدین طریق اعتراض خود را به اعمال فدا نسانی مزدوران رژیم بیان میکنند.

تبریز

"بمب گذاری توسط پاسداران در مدرسه ابتدائی" مدرسه حیدری یکی از مدارس هادی - آباد، صبح روز یکشنبه ۶۰/۷/۲۹ وقتی -

معلمین بر سر کلاس میایند متوجه میشوند صدای تیک تاک ساعت می آید و معلم کلاس میگوید این صدای چیست؟ و چندتا از - معلمین میگویند صدای ساعت است و کسی در سر کلاس ساعت نیست که یکی از معلمین میگوید زیر نیمکت ساعت است. و این ترتیب ۲ بمب ساعتی کشف میشود. بمبها را به حیاط مدرسه میبرند و از بچه ها میخواهند سر کلاس خودشان بیرون دهند طبق اطلاعی که به سپاه داده بودند، سپاه میاید آنها را میبرد.

مدیر مدرسه شاگردها را حاضر و غایب می کند و می بیند یکی از شاگردان آن کلاس غایب است. خدمتگزار مدرسه را بدنبال آن دانش آموز میفرستد و خدمتگزار به خانه دانش آموز رفته و او را با خود به مدرسه می آورد. مدیر مدرسه میبرد سرا به مدرسه نیا مدی میگوید خالم خوب نبود و مدیر میگوید حالت که خوب است راستش را بگو. میگوید عمومی گفت که به مدرسه نرو حالت خوب نیست و عمومی محل را سدا راست. عمومی محل را به مدرسه حاضر میکنند و عمومی میگوید من دیدم حالتش خوب نیست گفتم استراحت کند، مدیر میگوید لااقل به ما اطلاع میدادید که تگسران نیا شیم و جریا بمب گذاری را برای وی توضیح میدهد. او میگوید میدانستم، بدلم برات شده بود و مدیر میگوید بدلتان برات شده بود می گفتید لااقل مدرسه را تعطیل می کردیم، عمومی محل میگوید که من میدانستم که بمب گذاری کرده اند. این بحث بیش از جره بین مدیر مدرسه و پاسدار می کشد و سرانجام سپاه میاید و میگوید: خوب الحمدا لله به خیر گذشته است دعوا نکنید، شخص بمب گذاری را پییدا خواهیم کرد.

حاکمیت ضد خلقی جمهوری اسلامی - برای تحمیل توده ها، می خواهد با بمب گذاری در مدارس و مراکز عمومی ضمن ایجاد دروغ و وحشت چنین وانمود کند که کار نیروهای انقلابی است و حال آنکه همه مردم متوجه شدند که کار سپاه بوده است و معتقد بودند که رژیم میخواست با جبهه ای مثل سینما رکس آبادان بجوید بیاورد. دبیرستان رهنما - یکی از دانش آموزان بسیجی این مدرسه با سلاح وارد مدرسه شده با یکی از دانش آموزان سه مشا جرم میبرد از زده در این میان دانش آموز دیگری دخالت نموده با وی گلاویز میشود و به اعتراض می کند که توجیهی نداری با چنین وضعی با دانش آموزان بز خود نمائی، عنصر بسیجی سلاح خود را به طرف او تاشنه میروند که به دخالت مدیر منحرف و قضیه با اخراج هر دو فیصله مییابد ولی عنصر بسیجی پس از چند روز به مدرسه باز میگردد و در پاسخ سؤال بچه ها مبنی بر اینکه تورا اخراج کرده بودند چطور دو - برآه آمدی؟ میگوید: من دارای چنان قدرتی هستم که میتوانم حتی مدیر مدرسه را منتقل نمایم.

مشکین شهر

روز ۶۰/۸/۲۷ ساعت ۹ صبح حدود ۱۰۰ اعلامیه زسوی هوا داران سازمان در دبیرستان منوچهری پخش شد. همه دانش آموزان اعلامیه ها را برداشته و میخوانند معلمین حزب الهی فوراً "مدبر و بقیه را خبر کرده و اعلامیه ها را از بچه ها میگردانند و دفتر میبرند اما علیرغم تلاش مذبحان این مزدوران، تمام بچه ها از مضمون اعلامیه مطلع شدند و همه برای یکدیگر از مطالب اعلامیه صحبت میکنند. در دو سه روز دانش آموزان تهران که زیر دست ترین فشارها به وظایف انقلابی خود در قبال خلق عمل میکنند.

مشکین شهر

دانش آموزان دبیرستان دخترانه را زنی با اتعا دو مفاومت یکجا زده خود، اقدامات غیر دمکراتیک و فدا طلبی رئیس مرتجع را در هم شکستند. - روز یکشنبه ۱۲ مهرماه دانش آموزان کلاس ۲ نظری تجربی طی تصمیمی برای اعتراض به برنانه داده شده از طرف - آموزش و پرورش بطرف اداره آموزش و پرورش راهی می شدند. دانش آموزان که تعداد آنها در حدود ۲۷ نفر بود (کل - دانش آموزان کلاس) هنگام خروج از مدرسه با ممانعت نگهبانان روبرو میشوند ولی با مقاومت خود، نگهبانان را به کناری زده و در مدرسه را با زکرت و از - مدرسه خارج میشوند. راهی میباشی آرام و بدون شعار بود. در طول راه مردمان آنها علت راهی میباشی را سؤال کرده و آنها نیز توضیح میدادند. در اداره آموزش و پرورش تعدادی از مردم جمع شده و بسا دانش آموزان به گفتگو میباشینند. مدتی بعد، دانش آموزان وارد اتاق تصاون رئیس میشوند. معاون با دستهای لرزان میبرد برای چی آمده اید؟ بچه ها میگویند برای اعتراض به برنانه داده شده. در جواب میگویند من به این مسئله نمیپردازم زهر روید پیش مقدم (رئیس) بچه ها اتاق تصاون را ترک کرده و وارد اتاق رئیس آموزش و پرورش میشوند. - مقدم (رئیس) با حالت ترس و در حالی که خود را گم کرده میگوید "برای چه آمده اید؟ شما اخلاص گروا شو بگردید... اطلاع را ترک کنید، تلفن من کنم با سداران - بسا بپند. شما چطور جرئت کرده اید به صورت دسته جمعی به این اداره بسا بشید، چرا در این اداره به شما اجازه ورود داده اید؟ بختنا مه خدا کثرت نفر میخواستند وارد اداره شوند، اینجا را ترک کنید. وی سپس از بچه ها خواست که اسامی شان را بگویند و با دیدن مقاومت بچه ها بل تهدید - های خود، به مدرسه تلفن زده و از مدیر خواستار دفتر نمیره کلاس شد. و به معاون و مدیر مدرسه (پشت تلفن) ابرخاش کرد که چرا اجازه داده اید بسا اینها از مدرسه خارج شوند. بچه ها تصمیم میگیرند برای جلوگیری از آوردن دفتر کلاس، خود اسامیشان را بگویند. رئیس درحالیکه اسامی را - می نوشت گفت: "در میان شما فدائی خلق و مجاهد خلق است اینها محرکند، آنها را معرفی کنید" بچه ها با صدای یکبار چسه گفتند: "ما محرک در برنانه اعتراض داریم". مقدم با شانه مفاومت یکجا زده دانش آموزان میگوید: "تا اطلاع ثانوی از مدرسه اخراج هستید" و از آنها میخواهد که اداره را ترک کنند و تهدید میکند که اسامی سداران را خبر خواهد کرد. بچه ها با امر کارمندان اداره دست از مقاومت کشیده و اداره را ترک میکنند. بعد از ترک اداره به مدرسه مراجعه می کنند ولی آنجا از ورود آنها به مدرسه توسط نگهبانان ممانعت میشود. بچه ها تصمیم میگیرند که خانه داده - های خود را به اداره ببرند. اکثر خانه داده ها فیرا در مقابل دروازه جمع میشوند ولی از ورود آنها به اداره جلو گیری میشود فقط ۳ نفر فرقی ورود پیدا میکنند. معاون رئیس از طرف رئیس اعلام می کند که در تاریخ ۲۲ مهرماه در ساعت ۲ بعد از ظهر در مدرسه جمع شود. روز ۲۲ مهرماه ساعت ۲ رئیس با ۲ پاسدار مسلحاً در مدرسه میشود. دانش آموزان نیز حضور داشتند. رئیس همچنان مسئله معرفی میبینی را از بچه ها درخواست میکرد. بچه ها ضمن اعتراض بی توجهی بمب گذاری در صفحه ۱۴

اخبار مدارس

بقیه از صفحه ۱۳

خود را نسبت به تهدیدهای رئیس نشان میدادند. بالاخره رئیس، ۵ نفر از اخراجی ها را خواند وقتي با اعتراض و مقاومت بچه ها روبه رويد، برای تفرقه افکني به بچه های اخراجي گفت "که آنها محرمانه شما را معرفی کرده اند حال اگر شما محرکها را معرفی کنید، شما را اخراج نمیکنم" در جواب بچه های اخراجي سکوت کرده و بقیه به اعتراض خود ادامه دادند. رئیس اینبار رو به بچه های اخراج نشده کرد و گفت: "حالا بگوئید آیا آنها محرک هستند یا نه؟ شما را که اخراج نکردم. دانش آموزان که به ما هیت واقعی رئیس پیش از پیش پی برده بودند با صدای بکبار چها علامت کردند حتی یک نفر نماند اخراج شود" رئیس در مقابل صفوف یکپارچه و مقاومت بچه ها مجبور شد اخراج ۵ نفر را منتفی اعلام کند. بالاخره دانش آموزان توانستند جلوی اخراج بچه ها را گرفته و به بخشی از خواسته های خود که حذف معلمی بنام عبد الله پور (معاون پاسداران رئیس دادگاه...) زبیرنا مودری خود برسد.

ارومیه

روز سه شنبه ۱۲ تیرماه در هنرستان دخترانه زور و دانه دانش آموزان دختر. اقلیت های مذهبی (ارمنی و آسوری) بدلیل دیده شدن قسمتی از موهایشان از زیر پرورسی جلوگیری بعمل میاورند. در پاسخ به این حرکت ارتجاعی مسئولان مدرسه حدود ۸۰ نفر از دانش آموزان ارمنی و آسوری دست به تهنیت میزنند.

انجمن های اسلامی در مدارس برای جلوگیری از آگاهی و تشکل دانش آموزان مثل سنگ بهر سومی دوند. در شهر سراب انجمن اسلامی دبیرستان فردوسی مرکز وستا دجاسوسی برای مدارس میباشند.

حلقه های قهرمان...

بقیه از صفحه ۲

اینک هر چند رژیم نیرد مرگ و زندگی خود را از زمان داده است، جنگی را آغاز کرده که برایش راه برگشت ندارد. اما مساهنه ها هنوز در حال تدارک جنگند و خود را جهت نیرد بزرگ نمیا میکنند. از اینرو ما تبلیغ در میان توده ها را چندپسین برای بر می کنیم، فعالیت تشکیلاتی خود را گسترش می دهیم، نیرویمان را جهت ایجاد دستجات انقلابی و رزمنده بکبار می بندیم، توده ها را سازمان می دهیم و به انقلاب فرا میخوانیم، آنگاه است که رود عظیم خلق به دریاي انقلاب جاری میشود، آنگاه خواهم دید که آیا با ندهای سیا و رژیم، نیروهای سرکوبگر سرما به سه پاسداران مزدور و رگانهای مسلح ضد خلق قادر خواهند بود جلوی انقلاب را سد کنند، آنگاه خواهم دید، آیا فدا انقلاب قادر خواهد بود قانون خود را برپا نگهدارد، شکی نیست که انقلاب پیروز است. و توده ها قانون خود را خواهند ساخت. قانونی که بر قهر خلق آنگاه دارد.

نمایش عزاداری

دروندان اوین

هفته گذشته برنا مه با مطلع عزادان در زندان اوین از تلویزیون پخش شد این نمایش بوضوح نشان میداد که گرچه رژیم تلاش نموده است تا تعدادی تا دم و پیشمان را گرد آورد اما در این مورد با کمبود مواجه بوده و به همین جهت مجبور شده است تا برای نشان دادن جمعیت بیشتر، تعدادی از زندانین انقلابی را نیز بر سر نیزه و قضا روتنه بدو ادا ربه حضور در مراسم نماید. این مرد در شیوه برخورد زندانین با این اشعار و چهره معلوم آنان بخوبی نمایان بود. یکی از زندانین بی توجه به برنا مه نما پشی و فرمایشی، نمازش را میخواستند و تعداد زیادی از آنان شاعران را تکرار میکردند گرچه رژیم، مزدوران را برای کنترل زندانین بکارگمارده بود و چهره پاسداران مزدور در اطراف جمعیت همچون سگان درنده، زندانین را تحت کنترل داشتند و در فیلم بوضوح قابل رویت بود، اما فرزندان دلیر خلق در لابلای نا دمین و ما مورین رژیم همچون شمعی فروزان قابل تشخیص بودند و این شکست بزرگی برای رژیم بود. این برنا مه بی شهادت به نما پشات مسخره شاه جلاد در مراسم ۴ تیر در زندان ها نبود و تنها تقاضای آن این بود که برده فریبنده های بنا م عزاداری عاشورا بر آن نهاده شده بود و این برده تزویج نیز با شاعرانی که هیچ ارتباطی به عاشورا نداشت در دیده می شد. اما این تلاشهای مذبحها به رژیم و شهادت بی گران آن با ترفندهای شاه، بیش از پیش چهره کربها کمیت ضد خلقی جمهوری اسلامی را به نما پش گذارد.

همچنین سپاه پاسداران کلاسهائی برای تربیت جاسوس تشکیل داده است و آنها را آموزش میدهند. روزی یکی از پاسداران جاسوس ها گزارش یکی از دبیران مدرسه را به انجمن ها و مدیر مدرسه داده بود. روز بعد دبیر مربوطه سر کلاس آمد و شروع به صحبت کرد و گفت: "دانش آموزان آیا من حرفی بنویس از کتاب شما گفته ام" و بعد گفت یکی از بچه ها به مدیر گفته که من فدا انقلابی هستم... سپس ادا مده داد "من بوقلمون مفت نیستم که هر روز جلد عوض کنم. من از ساواک نمیترسم. اکنون از مدیر مدرسه که پاسدار می باشد هم نمیترسم. من در راه عقیده ام، در راه حقیقت، در راه آزادی با آغوش باز. گلکوله های سرپی را می پذیرم ولی با خون خود سلام بر آزادی را نمیویسم... من وظیفه ام را انجام میدهم. وظیفه من خدمت به دانش آموزانست. من با بدبها بسن خلق خدمت کنم. چون با پول این خلق درس خوانده ام و بزرگ شده ام. برادران اگر این سنگ را از من بگیرند، در سنگر دیگری به شما خدمت می کنم... بعدا دبیر تبسمی کرد و گفت "این خنده مرا که می بینید از گریه بدتر است، اما چه کنیم، با پاسداران رز که کرد."

بچه های کلاس را آنچنان شورو هیجان برده گرفته بود، آنچنان دلشان از زکینه پر شده بود که یک جره جورا عوض میکرد. همه با شورو احساسات به هم میگفتند اگر معلم ما را بیرون کنند اعتماد ما می کنیم. دانش آموزان به جاسوس پاسدار که غایب بود فحش می دادند. همین جریا در یکی از کلاس های دیگر تکرار شده بود. میتوان گفت که دانش آموزان واقعا "زایسن اقدامات انجمن اسلامی متنفر شده اند و هر روز انتظار با این عمر کشیف ایسن جاسوس را می کنند. تاریخ خبر / اواخر مهر ۶۰

شهادت مبرماه

بقیه از صفحه ۱۷

مدیقه توکلی	۶۹۶
سید احمد فرشیگی	۶۹۷
احمد شوکتی	۶۹۸
رحمت اله گلج	۶۹۹
مریم تقری	۷۰۰
مهین محرابی کنده فر	۷۰۱
علی اکبر اکبری	۷۰۲
محمد حسین حجتی	۷۰۳
مرتضی همتی	۷۰۴
منوچهر فدائی	۷۰۵
محمود مروتیان	۷۰۶
احمد کبانی فدائی خلق	۷۰۷
جاوید سما نکش بیکسار	۷۰۸

توضیح: اسامی و وابستگی گروهی و تاریخ اعدامها از روی اطلاعیه که رژیم اعلام کرده است، درج کرده ام. مگر آنکه به علم و یقین به غلط بودن اطلاعات منتشره واقف بوده ام و ترا تصحیح کرده ام. بدیهی است اطلاعات و توضیحاتی که رفقا، هواداران و گروههای انقلابی در تصحیح تکمیل این لیست ها در اختیار ما بگذارند کمک بزرگی به تنظیم لیست جمیع شهدایمان خواهند کرد.

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی به جای فراهم کردن کار و مسکن برای زحمتکشان، اتوبوسها را زاناه مردانه میکند. کودکان بی گناه که زنده زنده در آتش میوزانند.

در شرایطی که بارگانی، بیگاری و کمبود اوراق عمومی در دوش کارگران و زحمتکشان جامعه سنگینی میکند و هر روز برونسخت و اعدام آن افزوده میگردد، رژیم جانتکار و تاذ خلقی جمهوری اسلامی دست به عمل ارتجاعی دیگری زده و با اصلاح خوش اتوبوسها را نیز از اسامی کرده است.

نیچه این عمل قرون وسطایی این است که بجای اینکه کارگران و زحمتکشان انقلابی میبمانند روزی کار و زندگی آنها برسد، مدت های طولانی از رای باید در ایستگاه باشند و معطل اتوبوس شوند، چرا که قسمت زاناه اتوبوس طبق معمول اکثر آخال است.

کارگران انقلابی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی در دوش آن عجبی که دست بعین هواندن از بهترین هوانان انقلابی کشورمان آخته است. از فرستادن نیز نگذشته و آنرا بفرستادن کویستها، مجاهدین و حزب الهیها تقسیم کرده است. صلی که رژیم وابسته شاه آمریکایی از انجاء آن وحشت داشت رژیم جمهوری اسلامی که میداند به پایان عمر تنگیش نزدیک شده است و بخاطر سروش گذاشتن رنجانات و اعدامهای در صحنی بی شمارش که روی مسگرانه و غیره را میدکده است، با به آتش کشیدن اتوبوسها و خنثی کردن کاروانهای گناه خوار است اعمال جانتکارانه اش را در سورد انقلابیون و تیربارانهای بدون محاکمه توجیه نموده و از این طریق چند صاعقه دیگر به ماکتبت خویشار ادا مده. اما زنی خیال مفل، زحمتکشان جامعه ما با این قبیل جنایاتی که از رژیم محسوس بهاری بهمانه ببارت رسیده بخوبی آشنا بوده و به یاد دارند که دولت شاه نیز در اواخر عمر تنگیش مگونه به چنین جنایاتی دست میزد و گناه آنرا به گردن انقلابیون میانه است.

هوسوفان انقلابی: فریب نرفتنها و بلندگوهای تبلیغاتی رژیم را بخورید و از هر طریق کمینواید شیوه های ارتجاعی اعمال جانتکارانه آنرا افشاء نماید. مرکز برابریسم ایران و پناهگاه دانش کارگران و پیرو هواناد سازان بزرگهای فدائی خلق ایران ۱۳۶۰/۷/۲۷

مبارزه ضد امپریالیستی از مبارزه برای دموکراسی جدانیست



پیدا شده بود که در آن نوشته بودند بخاطر اینکه رفقای خود را لود کرده ام اعدام میشوم بادش گرامی باد

رفیق جزایری

بقیه از صفحه ۲۰

بودند و فرزند خلق قطعا "بر روی آن نطف انداخته بود. رفیق ما رفت کسی که به گفته همزمانش مانند آب زلال بود، بهیچر بود با انضباط و ساده کمونیستها آپشن چنینند و هر قطره خونش که از زخمها پیش فواره زد بهرچرخ سرخ انقلاب ایران خواهد شد.

بادش گرامی و خاطره اش جاودان باد.

رفیق زینی و نندزاد

بقیه از صفحه ۲۰

آنها نند. در سرگام ۱۶ مهر ماه ۶۰ به وسیله مزدوران رژیم تیرباران گردید و بدینصورت رژیم خوشخدمتی خود را به فتودا لهای منطقه اشات نمود و فرزند نرومندی را از زخمکشان صیبره گرفت. در تشییع جنازه او اکثریت عظیمی از روستا ثبات زخمکشان شرکت نمودند.

بادش گرامی و خاطره اش جاودان باد

با کمکهای مالی خود سازمان را یاری رسانید

۱۲۲۸	۱۲۲۴	۱۲۲۵	۱۲۲۶	۱۲۲۷	۱۲۲۸	۱۲۲۹	۱۲۳۰	۱۲۳۱	۱۲۳۲	۱۲۳۳	۱۲۳۴	۱۲۳۵	۱۲۳۶	۱۲۳۷	۱۲۳۸	۱۲۳۹	۱۲۴۰	۱۲۴۱	۱۲۴۲	۱۲۴۳	۱۲۴۴	۱۲۴۵	۱۲۴۶	۱۲۴۷	۱۲۴۸	۱۲۴۹	۱۲۵۰	۱۲۵۱	۱۲۵۲	۱۲۵۳	۱۲۵۴	۱۲۵۵	۱۲۵۶	۱۲۵۷	۱۲۵۸	۱۲۵۹	۱۲۶۰	۱۲۶۱	۱۲۶۲	۱۲۶۳	۱۲۶۴	۱۲۶۵	۱۲۶۶	۱۲۶۷	۱۲۶۸	۱۲۶۹	۱۲۷۰	۱۲۷۱	۱۲۷۲	۱۲۷۳	۱۲۷۴	۱۲۷۵	۱۲۷۶	۱۲۷۷	۱۲۷۸	۱۲۷۹	۱۲۸۰	۱۲۸۱	۱۲۸۲	۱۲۸۳	۱۲۸۴	۱۲۸۵	۱۲۸۶	۱۲۸۷	۱۲۸۸	۱۲۸۹	۱۲۹۰	۱۲۹۱	۱۲۹۲	۱۲۹۳	۱۲۹۴	۱۲۹۵	۱۲۹۶	۱۲۹۷	۱۲۹۸	۱۲۹۹	۱۳۰۰	۱۳۰۱	۱۳۰۲	۱۳۰۳	۱۳۰۴	۱۳۰۵	۱۳۰۶	۱۳۰۷	۱۳۰۸	۱۳۰۹	۱۳۱۰	۱۳۱۱	۱۳۱۲	۱۳۱۳	۱۳۱۴	۱۳۱۵	۱۳۱۶	۱۳۱۷	۱۳۱۸	۱۳۱۹	۱۳۲۰	۱۳۲۱	۱۳۲۲	۱۳۲۳	۱۳۲۴	۱۳۲۵	۱۳۲۶	۱۳۲۷	۱۳۲۸	۱۳۲۹	۱۳۳۰	۱۳۳۱	۱۳۳۲	۱۳۳۳	۱۳۳۴	۱۳۳۵	۱۳۳۶	۱۳۳۷	۱۳۳۸	۱۳۳۹	۱۳۴۰	۱۳۴۱	۱۳۴۲	۱۳۴۳	۱۳۴۴	۱۳۴۵	۱۳۴۶	۱۳۴۷	۱۳۴۸	۱۳۴۹	۱۳۵۰	۱۳۵۱	۱۳۵۲	۱۳۵۳	۱۳۵۴	۱۳۵۵	۱۳۵۶	۱۳۵۷	۱۳۵۸	۱۳۵۹	۱۳۶۰	۱۳۶۱	۱۳۶۲	۱۳۶۳	۱۳۶۴	۱۳۶۵	۱۳۶۶	۱۳۶۷	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱	۱۳۷۲	۱۳۷۳	۱۳۷۴	۱۳۷۵	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴	۱۳۸۵	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۸	۱۳۸۹	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸	۱۳۹۹	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۲	۱۴۰۳	۱۴۰۴	۱۴۰۵	۱۴۰۶	۱۴۰۷	۱۴۰۸	۱۴۰۹	۱۴۱۰	۱۴۱۱	۱۴۱۲	۱۴۱۳	۱۴۱۴	۱۴۱۵	۱۴۱۶	۱۴۱۷	۱۴۱۸	۱۴۱۹	۱۴۲۰	۱۴۲۱	۱۴۲۲	۱۴۲۳	۱۴۲۴	۱۴۲۵	۱۴۲۶	۱۴۲۷	۱۴۲۸	۱۴۲۹	۱۴۳۰	۱۴۳۱	۱۴۳۲	۱۴۳۳	۱۴۳۴	۱۴۳۵	۱۴۳۶	۱۴۳۷	۱۴۳۸	۱۴۳۹	۱۴۴۰	۱۴۴۱	۱۴۴۲	۱۴۴۳	۱۴۴۴	۱۴۴۵	۱۴۴۶	۱۴۴۷	۱۴۴۸	۱۴۴۹	۱۴۵۰	۱۴۵۱	۱۴۵۲	۱۴۵۳	۱۴۵۴	۱۴۵۵	۱۴۵۶	۱۴۵۷	۱۴۵۸	۱۴۵۹	۱۴۶۰	۱۴۶۱	۱۴۶۲	۱۴۶۳	۱۴۶۴	۱۴۶۵	۱۴۶۶	۱۴۶۷	۱۴۶۸	۱۴۶۹	۱۴۷۰	۱۴۷۱	۱۴۷۲	۱۴۷۳	۱۴۷۴	۱۴۷۵	۱۴۷۶	۱۴۷۷	۱۴۷۸	۱۴۷۹	۱۴۸۰	۱۴۸۱	۱۴۸۲	۱۴۸۳	۱۴۸۴	۱۴۸۵	۱۴۸۶	۱۴۸۷	۱۴۸۸	۱۴۸۹	۱۴۹۰	۱۴۹۱	۱۴۹۲	۱۴۹۳	۱۴۹۴	۱۴۹۵	۱۴۹۶	۱۴۹۷	۱۴۹۸	۱۴۹۹	۱۵۰۰	۱۵۰۱	۱۵۰۲	۱۵۰۳	۱۵۰۴	۱۵۰۵	۱۵۰۶	۱۵۰۷	۱۵۰۸	۱۵۰۹	۱۵۱۰	۱۵۱۱	۱۵۱۲	۱۵۱۳	۱۵۱۴	۱۵۱۵	۱۵۱۶	۱۵۱۷	۱۵۱۸	۱۵۱۹	۱۵۲۰	۱۵۲۱	۱۵۲۲	۱۵۲۳	۱۵۲۴	۱۵۲۵	۱۵۲۶	۱۵۲۷	۱۵۲۸	۱۵۲۹	۱۵۳۰	۱۵۳۱	۱۵۳۲	۱۵۳۳	۱۵۳۴	۱۵۳۵	۱۵۳۶	۱۵۳۷	۱۵۳۸	۱۵۳۹	۱۵۴۰	۱۵۴۱	۱۵۴۲	۱۵۴۳	۱۵۴۴	۱۵۴۵	۱۵۴۶	۱۵۴۷	۱۵۴۸	۱۵۴۹	۱۵۵۰	۱۵۵۱	۱۵۵۲	۱۵۵۳	۱۵۵۴	۱۵۵۵	۱۵۵۶	۱۵۵۷	۱۵۵۸	۱۵۵۹	۱۵۶۰	۱۵۶۱	۱۵۶۲	۱۵۶۳	۱۵۶۴	۱۵۶۵	۱۵۶۶	۱۵۶۷	۱۵۶۸	۱۵۶۹	۱۵۷۰	۱۵۷۱	۱۵۷۲	۱۵۷۳	۱۵۷۴	۱۵۷۵	۱۵۷۶	۱۵۷۷	۱۵۷۸	۱۵۷۹	۱۵۸۰	۱۵۸۱	۱۵۸۲	۱۵۸۳	۱۵۸۴	۱۵۸۵	۱۵۸۶	۱۵۸۷	۱۵۸۸	۱۵۸۹	۱۵۹۰	۱۵۹۱	۱۵۹۲	۱۵۹۳	۱۵۹۴	۱۵۹۵	۱۵۹۶	۱۵۹۷	۱۵۹۸	۱۵۹۹	۱۶۰۰	۱۶۰۱	۱۶۰۲	۱۶۰۳	۱۶۰۴	۱۶۰۵	۱۶۰۶	۱۶۰۷	۱۶۰۸	۱۶۰۹	۱۶۱۰	۱۶۱۱	۱۶۱۲	۱۶۱۳	۱۶۱۴	۱۶۱۵	۱۶۱۶	۱۶۱۷	۱۶۱۸	۱۶۱۹	۱۶۲۰	۱۶۲۱	۱۶۲۲	۱۶۲۳	۱۶۲۴	۱۶۲۵	۱۶۲۶	۱۶۲۷	۱۶۲۸	۱۶۲۹	۱۶۳۰	۱۶۳۱	۱۶۳۲	۱۶۳۳	۱۶۳۴	۱۶۳۵	۱۶۳۶	۱۶۳۷	۱۶۳۸	۱۶۳۹	۱۶۴۰	۱۶۴۱	۱۶۴۲	۱۶۴۳	۱۶۴۴	۱۶۴۵	۱۶۴۶	۱۶۴۷	۱۶۴۸	۱۶۴۹	۱۶۵۰	۱۶۵۱	۱۶۵۲	۱۶۵۳	۱۶۵۴	۱۶۵۵	۱۶۵۶	۱۶۵۷	۱۶۵۸	۱۶۵۹	۱۶۶۰	۱۶۶۱	۱۶۶۲	۱۶۶۳	۱۶۶۴	۱۶۶۵	۱۶۶۶	۱۶۶۷	۱۶۶۸	۱۶۶۹	۱۶۷۰	۱۶۷۱	۱۶۷۲	۱۶۷۳	۱۶۷۴	۱۶۷۵	۱۶۷۶	۱۶۷۷	۱۶۷۸	۱۶۷۹	۱۶۸۰	۱۶۸۱	۱۶۸۲	۱۶۸۳	۱۶۸۴	۱۶۸۵	۱۶۸۶	۱۶۸۷	۱۶۸۸	۱۶۸۹	۱۶۹۰	۱۶۹۱	۱۶۹۲	۱۶۹۳	۱۶۹۴	۱۶۹۵	۱۶۹۶	۱۶۹۷	۱۶۹۸	۱۶۹۹	۱۷۰۰	۱۷۰۱	۱۷۰۲	۱۷۰۳	۱۷۰۴	۱۷۰۵	۱۷۰۶	۱۷۰۷	۱۷۰۸	۱۷۰۹	۱۷۱۰	۱۷۱۱	۱۷۱۲	۱۷۱۳	۱۷۱۴	۱۷۱۵	۱۷۱۶	۱۷۱۷	۱۷۱۸	۱۷۱۹	۱۷۲۰	۱۷۲۱	۱۷۲۲	۱۷۲۳	۱۷۲۴	۱۷۲۵	۱۷۲۶	۱۷۲۷	۱۷۲۸	۱۷۲۹	۱۷۳۰	۱۷۳۱	۱۷۳۲	۱۷۳۳	۱۷۳۴	۱۷۳۵	۱۷۳۶	۱۷۳۷	۱۷۳۸	۱۷۳۹	۱۷۴۰	۱۷۴۱	۱۷۴۲	۱۷۴۳	۱۷۴۴	۱۷۴۵	۱۷۴۶	۱۷۴۷	۱۷۴۸	۱۷۴۹	۱۷۵۰	۱۷۵۱	۱۷۵۲	۱۷۵۳	۱۷۵۴	۱۷۵۵	۱۷۵۶	۱۷۵۷	۱۷۵۸	۱۷۵۹	۱۷۶۰	۱۷۶۱	۱۷۶۲	۱۷۶۳	۱۷۶۴	۱۷۶۵	۱۷۶۶	۱۷۶۷	۱۷۶۸	۱۷۶۹	۱۷۷۰	۱۷۷۱	۱۷۷۲	۱۷۷۳	۱۷۷۴	۱۷۷۵	۱۷۷۶	۱۷۷۷	۱۷۷۸	۱۷۷۹	۱۷۸۰	۱۷۸۱	۱۷۸۲	۱۷۸۳	۱۷۸۴	۱۷۸۵	۱۷۸۶	۱۷۸۷	۱۷۸۸	۱۷۸۹	۱۷۹۰	۱۷۹۱	۱۷۹۲	۱۷۹۳	۱۷۹۴	۱۷۹۵	۱۷۹۶	۱۷۹۷	۱۷۹۸	۱۷۹۹	۱۸۰۰	۱۸۰۱	۱۸۰۲	۱۸۰۳	۱۸۰۴	۱۸۰۵	۱۸۰۶	۱۸۰۷	۱۸۰۸	۱۸۰۹	۱۸۱۰	۱۸۱۱	۱۸۱۲	۱۸۱۳	۱۸۱۴	۱۸۱۵	۱۸۱۶	۱۸۱۷	۱۸۱۸	۱۸۱۹	۱۸۲۰	۱۸۲۱	۱۸۲۲	۱۸۲۳	۱۸۲۴	۱۸۲۵	۱۸۲۶	۱۸۲۷	۱۸۲۸	۱۸۲۹	۱۸۳۰	۱۸۳۱	۱۸۳۲	۱۸۳۳	۱۸۳۴	۱۸۳۵	۱۸۳۶	۱۸۳۷	۱۸۳۸	۱۸۳۹	۱۸۴۰	۱۸۴۱	۱۸۴۲	۱۸۴۳	۱۸۴۴	۱۸۴۵	۱۸۴۶	۱۸۴۷	۱۸۴۸	۱۸۴۹	۱۸۵۰	۱۸۵۱	۱۸۵۲	۱۸۵۳	۱۸۵۴	۱۸۵۵	۱۸۵۶	۱۸۵۷	۱۸۵۸	۱۸۵۹	۱۸۶۰	۱۸۶۱	۱۸۶۲	۱۸۶۳	۱۸۶۴	۱۸۶۵	۱۸۶۶	۱۸۶۷	۱۸۶۸	۱۸۶۹	۱۸۷۰	۱۸۷۱	۱۸۷۲	۱۸۷۳	۱۸۷۴	۱۸۷۵	۱۸۷۶	۱۸۷۷	۱۸۷۸	۱۸۷۹	۱۸۸۰	۱۸۸۱	۱۸۸۲	۱۸۸۳	۱۸۸۴	۱۸۸۵	۱۸۸۶	۱۸۸۷	۱۸۸۸	۱۸۸۹	۱۸۹۰	۱۸۹۱	۱۸۹۲	۱۸۹۳	۱۸۹۴	۱۸۹۵	۱۸۹۶	۱۸۹۷	۱۸۹۸	۱۸۹۹	۱۹۰۰	۱۹۰۱	۱۹۰۲	۱۹۰۳	۱۹۰۴	۱۹۰۵	۱۹۰۶	۱۹۰۷	۱۹۰۸	۱۹۰۹	۱۹۱۰	۱۹۱۱	۱۹۱۲	۱۹۱۳	۱۹۱۴	۱۹۱۵	۱۹۱۶	۱۹۱۷	۱۹۱۸	۱۹۱۹	۱۹۲۰	۱۹۲۱	۱۹۲۲	۱۹۲۳	۱۹۲۴	۱۹۲۵	۱۹۲۶	۱۹۲۷	۱۹۲۸	۱۹۲۹	۱۹۳۰	۱۹۳۱	۱۹۳۲	۱۹۳۳	۱۹۳۴	۱۹۳۵	۱۹۳۶	۱۹۳۷	۱۹۳۸	۱۹۳۹	۱۹۴۰	۱۹۴۱	۱۹۴۲	۱۹۴۳	۱۹۴۴	۱۹۴۵	۱۹۴۶	۱۹۴۷	۱۹۴۸	۱۹۴۹	۱۹۵۰	۱۹۵۱	۱۹۵۲	۱۹۵۳	۱۹۵۴	۱۹۵۵	۱۹۵۶	۱۹۵۷	۱۹۵۸	۱۹۵۹	۱۹۶۰	۱۹۶۱	۱۹۶۲	۱۹۶۳	۱۹۶۴	۱۹۶۵	۱۹۶۶	۱۹۶۷	۱۹۶۸	۱۹۶۹	۱۹۷۰	۱۹۷۱	۱۹۷۲	۱۹۷۳	۱۹۷۴	۱۹۷۵	۱۹۷۶	۱۹۷۷	۱۹۷۸	۱۹۷۹	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷	۱۹۸۸	۱۹۸۹	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۰	۲۰۱۱	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹	۲۰۲۰	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۴	۲۰۲۵	۲۰۲۶	۲۰۲۷	۲۰۲۸	۲۰۲۹	۲۰۳۰	۲۰۳۱	۲۰۳۲	۲۰۳۳	۲۰۳۴	۲۰۳۵	۲۰۳۶	۲۰۳۷	۲۰۳۸	۲۰۳۹	۲۰۴۰	۲۰۴۱	۲۰۴۲	۲۰۴۳	۲۰۴۴	۲۰
------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	----

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

چهارشنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۶۰
سال سوم - شماره ۱۳۶ صفحه ۱۶

بیان جنایات جنودهای اعدا

زوم خمینی

شیرما ۱۵۰۰ مردا اعدا ۲۰۰۰ شهرپور -
ما ده میوهها ۷۰۰ اعدا می

هر شب ستاره ای به زمین می‌گفتند و باز
این آسان فرزند غرق ستارههاست
از هنگامیکه موج اعدا مهاجرت را
زیر پا زگردها بر ما نهادند ما این اعداها
سیرموردی داشتند است مطبق آسان
منتظره طرف خود زیمیکه ما بطور ما هیئت
آنها منتظر کردیم این سیرموردی به کشور
تسا اعدا آفرین بافته است اگر در کشور
ما نهادند اعدا ما حدود ۱۵۰ نفر بود در
مردا دما این رقم به ۲۰۰ نفر رسیدی و
در مهر ما به هفتصد نفر رسیدی روزی سه
برابر در شهر پور ما هفتصد نفر برابر
اعدا ما با چنین شتاب فرزندهای
۲۵ نفر رسیدی بهر جهت میتوان گفت که چنین
است این چنانچه را تنها میتوان با
چنانچه با شتابی هیئت را آنگاه در
واپسین دمها نشان هنگامی که شکست خود
را قطعی دانستند دست به کشتار زدند
آسان و زندانیان سیاسی زندانها بکشد
کرد زوم خمینی و مردم را آن با
بدا ننگه در نسبت روزی که خون این
شهادت میوهها و چون سبلی بنیان کن
بنیان ما گمان را از خاکشده و تا روپوشان
را با بود سازه

۱ علی مطلبی اعلام نشده
۲ محمد طواف
۳ محمد نوروزی
۴ عبدا لله رحمان یکتا
۵ روحسیر حجت مقبلی
۶ جلال ستانکیان
۷ سید عبداللہ راستگو
۸ محمد ابراهیم
۹ قربا نوروزی
۱۰ اسمعیل کجانی
۱۱ رحمان چشمتی
۱۲ باقر شریزاد

۱۳ حبیب اللہ میا شری
۱۴ محمد حسین کابری اعلام نشده
۱۵ محمد قلعه باقی
۱۶ ابوالقاسم مهدی ارجا همدین غلط
۱۷ زی زاده
۱۸ عبدالرضا خرسندی اعلام نشده

۱۹ شریف با رحمتی
۲۰ داد و دیه با رحمتی
۲۱ غلام عباس سیف
۲۲ غلیل ابوالحسنی
۲۳ رفقا تهرانی
۲۴ رفقا دهکلی
۲۵ علیرضا شیری
۲۶ بهزاد همایونی
۲۷ عبدا لرحمن کزازی
۲۸ حسن پیربانی

۲۹ جان پناهی
۳۰ عزیزه غوری
۳۱ اکبر چشمتی
۳۲ مدینه بیانی
۳۳ محمد حسین آزاده
۳۴ رفقا آذربایجان
۳۵ قنبر علی پاکزاد
۳۶ امیر فلاح
۳۷ سید عباس موسویان
۳۸ مجید مداح
۳۹ علیرضا تاجی
۴۰ نا مرصینی

۴۱ محمد علی مالک الوالی ارجا همدین غلط
۴۲ علی اصرا ما
۴۳ سید احمد جنتوزایی
۴۴ علیرضا تقیسی اعلام نشده
۴۵ سعادت ادهمالج
۴۶ پیراغ محمدی
۴۷ غرومی رکی
۴۸ محمد علی احمد پور اعلام نشده
۴۹ مجید پور
۵۰ امنا لملکی
۵۱ احمد میری
۵۲ سید مهدی پور
۵۳ کبریا نعلبوزاده
۵۴ علی شفیعی
۵۵ اکبر منتظری

۵۵ حسن احمدی	۱۲۹ مجید تقیسی	۱۳۰ نسا آله گورانی	۱۳۱ مرتضی نجف	۱۳۲ چا سبختی سعید	۱۳۳ مهرا ن تقی می	۱۳۴ حسین ما دلی	۱۳۵ امیر توکللی	۱۳۶ علیرضا جاسی منش بیگلر	۱۳۷ دا وند تقیسی	۱۳۸ شهلا زبونی	۱۳۹ ایران عزیزی	۱۴۰ مهین با فکار	۱۴۱ زهره کفردار	۱۴۲ نهین خدا پختی	۱۴۳ شیرا ز احمد محمدی	۱۴۴ ابوالفضل عبدالله طلی	۱۴۵ محمد جعفری بابا احمدی	۱۴۶ علی ونکی	۱۴۷ محسن ابوانی	۱۴۸ مجتبی ربیعی	۱۴۹ تا مرزا براتی مفت	۱۵۰ فیروز زجف زاده	۱۵۱ فرزخا دا مین	۱۵۲ علی قلی زاده	۱۵۳ احمد تقیسی	۱۵۴ حسن سنجری	۱۵۵ مجید ابوالحسنی	۱۵۶ کتیا علی شاهمی	۱۵۷ فریبا قدوسی	۱۵۸ سودا به زاک	۱۵۹ سرون زکیمی	۱۶۰ قدرت ادا میرلو	۱۶۱ بیژن حسن زاده	۱۶۲ پروین خان محمدی	۱۶۳ حسین گلکلی با رتی	۱۶۴ محمد ملاحینی	۱۶۵ افسانه زرجور	۱۶۶ فاطمه درودی	۱۶۷ حورری درودی	۱۶۸ عباس قلی طلی	۱۶۹ قاسم شمسیان	۱۷۰ رویا قربان زاده	۱۷۱ سیف آله نور محمدی	۱۷۲ مرتضی امامی	۱۷۳ محمد پوره	۱۷۴ احمد لاسا	۱۷۵ مدینه قاسمی	۱۷۶ عباس ما لکی	۱۷۷ ابراهیم درشتی	۱۷۸ مهشید گلچلی زاده	۱۷۹ احمد شریزاد	۱۸۰ ابراهیم قربان پور	۱۸۱ احمد محمدی	۱۸۲ صفرا رفاه دی	۱۸۳ ابراهیم هراتی	۱۸۴ محمد تقی معازتی	۱۸۵ سیرینی عابدینی	۱۸۶ سید حسین حسینی	۱۸۷ علی نجاری	۱۸۸ سعید طاهر	۱۸۹ زینا سیاب	۱۹۰ محمد رفقا شریف رازی	۱۹۱ محمود جعفری	۱۹۲ شینا زربیا بی	۱۹۳ مژگان چشمتی	۱۹۴ زهرا پریان	۱۹۵ محمد تقی بیگلرلی	۱۹۶ پروین گلانی	۱۹۷ بهجت حیدری	۱۹۸ حسین اکبری	۱۹۹ سوسن مدالدا کرین	۲۰۰ حسین شیخ زاده	۲۰۱ شکی غرابادی	۲۰۲ محمد علی کیا نی	۲۰۳ محمد عبوشی	۲۰۴ بدال لطفه لطفه زاده	۲۰۵ حسن شمسانی رکی وفا	۲۰۶ محمود رازی	۲۰۷ خیرا لهرنجی	۲۰۸ پرویز ملازاده	۲۰۹ بیژن علی زاده	۲۱۰ علی منصور	۲۱۱ عبدا لنبی افشاری	۲۱۲ فرها دریا فی دوست	۲۱۳ عبدا لملکی	۲۱۴ کوروش کورانی	۲۱۵ نسرین آله سعیدی	۲۱۶ مجید طواف	۲۱۷ محمد سعید گلر	۲۱۸ نعمت آله گورانی
--------------	----------------	--------------------	---------------	-------------------	-------------------	-----------------	-----------------	---------------------------	------------------	----------------	-----------------	------------------	-----------------	-------------------	-----------------------	--------------------------	---------------------------	--------------	-----------------	-----------------	-----------------------	--------------------	------------------	------------------	----------------	---------------	--------------------	--------------------	-----------------	-----------------	----------------	--------------------	-------------------	---------------------	-----------------------	------------------	------------------	-----------------	-----------------	------------------	-----------------	---------------------	-----------------------	-----------------	---------------	---------------	-----------------	-----------------	-------------------	----------------------	-----------------	-----------------------	----------------	------------------	-------------------	---------------------	--------------------	--------------------	---------------	---------------	---------------	-------------------------	-----------------	-------------------	-----------------	----------------	----------------------	-----------------	----------------	----------------	----------------------	-------------------	-----------------	---------------------	----------------	-------------------------	------------------------	----------------	-----------------	-------------------	-------------------	---------------	----------------------	-----------------------	----------------	------------------	---------------------	---------------	-------------------	---------------------

اخبار شهرستانها

تهران

در بیمارستان نامداران چه میگذرد؟
این بیمارستان که در خیابان سمیه (شریای سابق) قرار دارد توسط بنیاد شهید معاهد شده است. زیرزمین تاریک این بیمارستان را بنام "بخش" تبدیل به شکنجهگاه انقلابیون کرده اند و همواره چندین نفر از آن معانات میکنند. این زیرزمین بی شایسته به خانه سرهنگ فرزندان انقلابی خلق را پس از شکنجه و آزار در زندانها، کمیته ها و خانه های امن و پس از مجروح و مضروب کردن آنان در خیابانها و یا خانه ها به این زیرزمین منتقل میکنند تا بتوانند آنها را در وقت آنها را مجدداً به زیر شکنجه بکشاند و رود به "بخش" تنها برای پرسنل محدود مورداً عمداً این مزدوران نامداران است که آنها را چند مزدور مسلح همراهی میشوند و تنها با سداران سرما به مخصوص دادستانی در شب و نیمه شب آزادانه وارد شده این جوانان پرشور را در زیر ضرب و شتم و کتک و فحش و با کشیدن موکوبیدن سریدوار را زجوشی میکنند. به مجرد اینکه این زندانیان کمی بهبود میابند آنها را از تخت به زیر کشیده و به زندانی دیگر منتقل میکنند. پرسنل زحمتکش بیمارستان بشدت از این اعمال سنگین ابراز تنفر میکنند ولی از سوی سداران به اجازت و با زداشت تهدید اخباری از پادگانها

مزدوران رژیم نیروهای انقلابی را در پادگانها شتاسایی کرده به سداران اطلاع میدهند و با سداران و کمیته های مزدور بی هیچ مانعی به پادگان داخل شده انقلابیون را دستگیر میکنند. نمونه این مسئله در پادگان لاهوتی دیده شده که فرمانده مزدور پادگان نه تنها هیچ عکس - انگلیسی نشان نمیدهد بلکه حتی در مورد همکاری با سداران نیز سست

رفقا در پادگان در رابطه با انتخابات دست به شورش رنویسی زدند. شعارها را با مضمون تحریم انتخابات آزادی زندانیان سیاسی و شعارهای محوری سازمان را در میان آنها گامی مشخص از جمله نگاه و ساعت آن نوشتند. ساعت ۳ با مداخله افسران از شعار رنویسی به گروهان خدمات آماده باش داده میشود که باعث اعتراض سواران خدمات گردید بهر حال شعارها را با رنگ پاک کردند. صبحگاه عمومی فرمانده پادگان و معاونش آنچنان خشمگین بودند که تحمل نیاوردند و با نگاه را ترک کرده به دفتر رفتند و تنها پس از مدتی خود را کنترل کرده برگشتند. فرمانده پادگانها را به جایگاه فراخواندند و در رابطه با شعار رنویسی تهدیداتی کرد. پنجشنبه و جمعه پادگان "گل" آماده باش بود اما در روز جمعه دوباره شعار رنویسی تکرار شد. فرمانده مزدور پادگان دستور داد تا شعار رنویسی و پهن تراکت و علامه در سربازان خفته نشود و سربازان با زداشت و ممنوع الخروج باشند و در صورت ادا مابین حرکات سرگروهانهای پادگان نیز با زداشت و ممنوع الخروج خواهند شد. مزدوران رژیم تمردا رند با این تهدیدات و روشهای فدخلقی در میان صفوف متحد پرسنل شگاف بیندازند. اما این روشهای مزورانه تا بحال تا شیری نبوده است.

قزوین

در نزدیکیهای یازار، پدر یکی از مبارزان که اعدا مش کرده بودند راه میرفت و بلند بلند فحش میداد و میگفت: بیاید مرا هم بگیرید اعدا کنید. بمرمن بازویم شاه مبارزه کرد با شما هم مبارزه کرد و حلالین با شما مبارزه نمیکنم. مردم - دورا و جمع شده بودند، بکنفر میگفت خودش هم کارگزار است و پسرش هم کارگر بود. اعدا مش کردند. حال خودش را تکبیر نداشت خوبست. بخیل دستی او گفت ما هم باید مثل او قریباً دیکشیم نه انگاه زد و حرف بزیم در این اثناء ما مورین با زار آمده و را بردند.

سنگ مزارستان از رفقای سازمان در سالهای گذشته که در قزوین هستند بوسیله حزب الهی ها خرده شده است، در مورد شهدای جدید و قدیم ما هدین نیز با این عمل صورت گرفته است.

۲۲ تن از تجار یازار قزوین که برنج فروش هستند اقدام به تشکیل یک شرکت تعاونی کرده اند و قصد خرید برنج را دارند این اقدام مسلماً در آبندهای نه چندان دورا نصرا خریده و وا رد کردن و توزیع برنج را به نصرا را این تجار در خواست آورد.

تعداد زیادی از پاداران و کمیته جی های شناخته شده از شهر خارج شده اند که از سوی برای حفظ جان شان و از سوی دیگر برای دستگیر کردن نیروهای انقلابی قزوین که شهر را ترک کرده اند، هر کدام از آنها دارای آلبومی از عکس نیروهای انقلابی هستند. تعداد آنها ۱۵۰ عدد است. اینها مسلح به کلت بوده و بسیاری اعدای از عکسها حکم تیراندازی هم گرفته اند. به جای این عده تعدادی از پاداران و کمیته های قهرآورد شده اند.

تعدادی از افراد کمیته قزوین به تهران برای کمک اعزام شده اند. تهران مرتباً به قزوین برای فرستادن کمک فشار میآورد است.

۲۲/۷ در محله بنزینی در راه همدان در رابطه با کوبنی شدن گاز ژوشیل، فردی به پاداران مستقر در آن مکان اعتراض مینماید که با حمله با سداران مسکوکور موا چه میشود طبق خبر رسیده با سداران زکدر شده بدون مقدمه به طرف فرد معترض شلیک کرده و او را از پای در میآورد. مردم فرد در صحنه که از این حادثه مات و مبهوت شده بودند شروع به اعتراض می نمایند ولی با سداران به دگی جواب میدهد، جلوی من ایستاده بود و بی خودی حرف میزد.

آذربایجان

در اردبیل
ساعت حدود ۱۹ روز یکشنبه ۶۰/۷/۲۶ دو موتور سواری مسلح، حمید غریبانی، دادیار سابق دادسرای انقلاب اسلامی اردبیل را بهنگام مراجعت بمنزل در مقابل منزلش به گلوله بسته و به هلاکت رساندند. طبق تعریف شاهدان عینی دوبا سداران که در پشت با منا میرده کشیک میدادند به موتور سواریان تیراندازی نمودند، لیکن برای ترسلیک متقابل آنها یکی از پاداران از آنها حمله با سرباز شد و موتور سواریان موفق به فرار شدند.

این شخص (حمید غریبانی) در زمان شاه در جاده اراش بود که بعد از قیام از اراش با کسری شده بود، لیکن پس از مدتی کوتاه سرازاد اسرای انقلاب اسلامی دز آورده بوده است. بگفته برخی از مردم وی در پاره ای از اعدا میهای اخیر شهر دست داشته است. گروهی از رهبریکرور -

به آیین مناسب تعطیل شد ولی فقط حدود پانصد نفر از مردم در این تشییع جنازه شرکت داشتند.

رو به فرقه های بن عمل تا شیر مشتی روی تپا می افشا مردم دشته است.
بدستور دادستان انقلاب اسلامی و به توسط پاداران دفتر دادستان اسلام اردبیل و کتا بفروشی وابسته به آن مهر و موم و اسلحه ها و وسایل دفتری توقیف شده است. وعده ای از سردمداران آن نیز از جمله طاهر عباسی، قاتل یکی از هواداران سازمان مجاهدین خلق در یورش به دفتر جنبش مجاهدین، دستگیر و زندانی شده اند و دفترها را آنها نیز دو شب بعد از بستن دفتر در یکی از خیابانهای اردبیل مورد اعبات گلوله قرار گرفته و زخمی شده اند. گروهی در شهر شایع شده است که این عمل بدلیل مسائل خدا خلقی از قبیل مشروب خواری افراد آن، با ترویج فحشا و عمل لواط ...، لیکن بستن روزنامه منبر ملت (ارگان فدا شیان - اسلام) بگفته پیش از آن صورت گرفت و بنظر میرسد که این امر بدلیل تصدای درونی هیئت حاکمه صورت گرفته باشد. از عملگردهای این ارگان (با بهتر بگویم با نسیان)، یورش به دفتر مجاهدین خلق که منجر به کشته شدن یک نفر، اعدام شدن -

چندین نفر و دستگیری دهها نفر شده است. جمله به بیگانه ران متعین در اداره لارای اردبیل، جمله به تپا می مدارسی و بویژه مدرسه دخترانه مدینه رضائی در سال تحصیلی گذشته و ... که همگی این اعمال با همکاری نزدیک و در زیر آتش پشتیبانی برادران با سداران انجام گرفته است.

ساعت ۲۲ روز ۶۰/۷/۲۷ با سداران حمید دادفرمان به همراهی با سداران بنام علی ... سیزده نفر از زندانیان سیاسی را در داخل بند زندان به رگبار بسته و به شهادت رساندند. طبق اخبار رسیده ایندوبا سداران برای بردن سرفرازان ایشان مزبور برای اعدام، داخل زندان شده و آنها را اضا رمیکند. لیکن همبندان آن سه نفر مانع بردن آنها برای اعدام - میشوند. که با سداران نامیردها و شمشیر تمام همگی آنها را رگبار می بندند. آثار شکنجه روی بدن همگی زندانیان به عیان مشفی بود.

فردای آرزو عده ای اعضای خانواده شهیدان که برای گرفتن جسد دفن زندانشان در مقابل سردخانه بیمارستان دکتور فاطمی اجتماع نموده بودند، به تظاهرات پرداخته و شعارهای "مرگ بوجوهی - اسلامی"، "مرگ بر خمینی غلام" میدادند.

در اطراف شهرک فرهنگیان منطقه ای وجود دارد که تمام جمعیت آنرا خانواده های بسیار فقیری تشکیل میدهند. اکثر ساکنین این منطقه کارگران ساختمانی و دهقانان فقیری هستند که از روستاهای اطراف به این منطقه کوچ کرده و با فروش کلیه اموال خود با خشت کلي و بلوک سربنا هسی برای خود تهیه کرده اند. فقر و بی چسری در این منطقه پیدا می کند. اهالی این منطقه برای بدست آوردن آب آشامیدنی که یکی از مهمترین خواسته های آنهاست با راه به استاندار و شهرداری مراجعه کرده اند تا شاید از این اما زده ها - معجزه ای رخ دهد. اما هر با رجاوب منفی و اها نت آمیزی از این ارگانها دریافت داشته اند. اخیراً نیز عده ای از این زحمتکشان به استاندار و رفت و تهدید نموده اند که اگر آب آشامیدنی به آن منطقه بولگه کشی نشود با خانواده ها بشان در ایستادناری تحممن خواهند نمود. ۱۹

اخبار شهرستانها

بقیه از صفحه ۱۸

کارگران و زحمتکشان این منطقه
خواهان آب و برق هستند، اما رژیم بجای
برآوردن اساسی ترین خواسته‌های آنان،
ما هاست که آنها را سردوانده و عاقبت
تهدید به سرکوب و ویران نمودن خانه -
هایشان نموده است، خانه‌های کسی
با آتش چشمان بچه‌های فقیر و بیسوق
پیشانی کارگران ساخته شده است. این
است ما هیت رژیم که ادعای حماست
از مستضعفان را دارد!

سنقر کلیا شناسی

روز ۱۹ شهریور به مناسبت سالگرد
درگذشت آیت الله طالقانی از طرف -
عده‌ای از جوانان شهرنما پیشانی -
اجرا میشود. در همین نما پیشانی -
حزب اللهی ها آنها حمله میکنند و پیشانی
از ۳۰ نفر مجروح میشوند. جوانان شهردر
این مورد شکایتی تنظیم و با مفسران
مادران مجروحین برای استناداری -
کرمانشاه، فرمانداری و شهرتانی شهر
میفرستند. در این شکایت نامه قید شده
بود که مناجین همگی از سپاه و با بسیج
هیچگونه اقدامی در جهت رسیدگی به این
شکایت نشده است. سپاه و ساداران از
شهرتانی خواسته است که برای دستگیری
شاکیان با سپاه همکاری کند. شهرتانی
از شاکیان خواسته است که به شهرتانی
مراجعه تا به شکایتشان رسیدگی کنند.
عده‌ای از شاکیان معتقدند که این یک تله
است و عده‌ای دیگر که حدود ۱۰ نفر میشوند
به شهرتانی مراجعه و شهرتانی هم آنها را
به دادگاه انقلاب کرمانشاه میبرد.
دادگاه داد انقلاب کرمانشاه بلافاصله
دستور میدهد که شاکیان را فعلا به زندان
منحرفی سپاه که پشت زندان دیزل آب‌ساز
است ببرند. لازم به یاد آوریت که اکثر
مادران که شکایت کرده اند پیش از چهل
سال سن دارند. این اقدام هم یک نمونه
دیگر از دادگاه‌های عدل جمهوری اسلامی
است.

میان دو آب

در تاریخ ۶۰/۷/۲۴، ساعت یک و نیم
صبح صدای تلیک تیرها و رگبار مسلسلها
مردم میان دو آب را از خواب بیدار کرد.
بدن تیراندازان تیراندازها، آنجا رهپویی
در مرکز شهر، در محل خوابگاه سپاهیان
پاسداران به روی داد. با روشن شدن
هوا، رسل مردم بسوی محل انفجار
روان گردید. پاسداران اطراف خوابگاه
و خیا بانه‌های سپاه را بسته بودند و از نزدیک
شدن مردم بسوی محل شدیداً جلوگیری
می‌کردند. حدود ساعت ده که محاصره
سپاه شکسته شده بود، مردم در محل حاضر
شدند. دیوار محوطه سپاه به طول چهل متر
با خاک یکسان شده بود. شیشه‌های ساختمان
خوابگاه و ساختمان فرمانداری و ساختمان
- های اطراف سپاه یکلی شکسته بودند.
دود غلیظی بر روی ساختمان خوابگاه
نشسته بود. بعد از تحقیقات معلوم گردید،
که آنجا رصمات سپاه که در محوطه خوابگاه
قرار داشت، منفجر شده است. در این
انفجار چهار رده نفر از سپاهیان پاسدار -
کشته و چندین تن زخمی شدند.

مشکین شهر

انتخابات : مردم انتخابات ریاست
جمهوری را تحریم کرده بودند. در تمام
موزه‌های رای گیری از مردم خبری نبود
و فقط مزدوران رژیم (پاسداران و
بسیجی ها) و اکثریتی ها و توده‌ای ها

دیده میشوند. عدم شرکت مردم در انتخابات
بحدی بود که مزدوران رژیم سوار بر ماشین
ها با بلندگو شده و در سطحها و کوچه‌ها
به تهدید مردم می‌پرداختند. آنها پشت
بلندگوها اعلام کردند که "اگر رای ندهید
به شما سهمیه قند و شکر ... داده نخواهد
شد" مرد زحمتکشی میگفت : "نزدیک ظهر
بود. در خیاط خانه ایستانده بودم که یک
ماشین وانت با رکه به آن یک بلندگو
نصب شده بود. به محله آمد و توقف کرد. یک
بازاری سرما به دار به نام حاجی اسد
تبریزی پشت میز نشسته بود و دو با بلند
گو میگفت : اگر نیا شید رای بدهید به شما
سهمیه قند و شکر نخواهیم داد. در موقع
دادن سهمیه ها به شما سنا ما ها نگاه خواهیم
کرد. قبل از شنیدن حرفهای حاجی تبریزی
هیچکس توجهی به آنها نداشت ولی بعد
از شنیدن حرفهای وی، تعدادی با شناسنامه
بطرف ما شین رفتند. تمام افراد زن و
بچه بودند که بگرف ما شین میرفتند. من
نمیخواستم که رای بدهم فقط بخاطر
سهمیه قند و شکر ... رای آدم چون کسی
اگر آرا هم ندهند فرزندانم از زکرتگی
می‌میرند. البته خودم نرفتم و سنا سنامه
را به زنده دم تا او برود."

* مشاهدات یکی از هواداران از چگونگی
برگزاری انتخابات در روستای ارجق
(۲۵ کیلومتری مشکین شهر) "حوزه رای
گیری در روستای ارجق بود و سه روستا
را در بر میگرفت. بعد از شروع رای گیری
تعدادی از روستائیان برای رای دادن
آمدند، به آنها شای که برای رای دادن -
آمده بودند گفته میشد، هر چند رشتنا سنا
در خانه‌ها را رید از یک ماه گرفته تا سوره
زیر خاک بیا و بیدورای بدهید. با لاخره
با این عمل ضد خلقی شان توانستند ۱۵۰
رای بدست آورند. بعد از اینکه ساعت -
رای گیری تمام شد، حدود ۶۰۰ رای به -
نامهای مختلف نوشته و به صندوق انداختند
نوبت به شمارش آرا رسید. حدود ۷۵۰ رای
تمامان به نام خانه‌ای از صندوق -
بیرون آمد. در این سه روستا ۱۰۰۰ نفر
و اجساد بیاب بودند که از این ۱۰۰۰ نفر
فقط ۱۵۰ نفر شرکت کردند که ۱۰۰ نفر
متعلق به بچه‌های کمتر از ۱۵ سال و ۱۰
نفر متعلق به مرده‌ها بود. رای اعلی که
حدود ۴۰ رای می‌باشد متعلق به تعدادی
از مزدوران رژیم در روستا و تعدادی افراد
نا آگاه بود.

* یک دانش آموز را هنگامی ۱۳ ساله :
"شنا سنا ما در هر بار برده بودم تا رای -
بدهم، هنگامی که او را در حوزه رای گیری
شدم از من پرسیدند : برای رای دادن -
آمده‌اید؟ گفتم خودم نه، شنا سنا ما درم
را آورده‌ام، جواب دادند : خود میتونی
رای بدهی، گفتم من سنم ۱۳ ساله است
گفتند : اشکالی ندارد. دوتا برگ برداشتند
و خودشان با قلم خودشان ۲ تا رای به
نفع خانه‌ای نوشتند. و حتی ندانند
خود ما می را بنویسم.
* آماری که رژیم از این انتخابات
داد، حدود ۷۴ هزار نفر بود که نسبت به
انتخابات قبلی (رجا نی) ۲۴ هزار نفر
بیشتر بود، حتی از رقم شرکت مردم در -
تعیین نظام جمهوری (آری، نه) ۵ هزار
نفر بیشتر بود.

قزوین - رفقای هواداران سازمان
قزوین طی اعلامیه‌ای که بتاریخ ۷/۷/۶۰
منتشر کردند و با تشکیک از انجمن
زحمتکشان در شیراز، تکرار فاجعه شوم
سینما رکس آبادان را این جنایت هولناک
مزدوران رژیم را محکوم کردند.

دشمنی رژیم با کارگران

نقش کارگران مبارز صنعت نفت
در پیشبرد انقلاب ایران بر کسی پوشیده
نیست و همه بخاطر رندگی کمیته اعتصاب
سراسری کارگران صنعت نفت با سرنام
ریزی اعتصابات سراسری در پالایشگاهها
و موسسات وابسته به صنعت نفت بود که
آخرین ضربات و قطعی ترین ضربات را
بر بسکروسیده رژیم شاه وارد نمود.
ولی همین کارگران مبارز که پس از
قیام با تکبه به دست آورده‌ای آن در جهت
تحقق شعارهای انقلاب و از جمله به ایجاد
شوراهای کارگری و مدیریت اقدام -
نمودند و با انتخاب مدیریت از طرف دولت
به مخالفت پرداختند، مورد خشم و غضب
رژیم جدید قرار گرفته و نه تنها تشکیلات
انقلابی آنها را با فشارها و تهدیدات
کونا کون از هم پاشیدند، بلکه نیروهای
انقلابی و مبارزی که در شکل دادن این
تشکیلات، مبارزات فراوانی کرده بودند
را یکی پس از دیگری اخراج، پاکسازی،
دستگیر و با اعدا می نمودند و همه این
اقدامات را رژیم تحت پوشش انقلاب و به
بها نه حفظ و ادامه آن انجام میدهد.
سندزیر یکی از هزاران اسنادی است
که نشان میدهد رژیم آنچنان دیوانه وار
در پی دستگیری و قلع و قمع انقلابیون
است که حتی خود را میزبان مبارزین
دستگیر شده‌سی اطلاع است.
این واقعیت بیانگر وضعیت فاجعه
- آمیز کارگران دگا‌های انقلابی (!)
و خود مختار افراد کمینه و بسیج و هرج و
مرج در شیوه دستگیری و محاکمات میباشد.
در چنین وضعیتی است که آمارهای
اعدا شدگان سر به رقا مدها و حتی کارهای
به پیش از هزار نفر در هر ماه میزند و در
چنین وضعیتی است که رئیس ادارای
کارکنان صنعت نفت مناطق نفت خیز
نمیداندا زتا ریخ ۶۰/۱/۱ تا ۶۰/۷/۱ چند
نفر دستگیر شده اند و با چند نفر از این
دستگیرشدگان آزاد شده اند که از روی ساری
نواحی در این مورد توضیح میخواهد.

کتابخانه سازمان
تاریخ : ۱۳۶۰
نشانی : تهران
آدرس : تهران، خیابان آزادی، پلاک ۱۳۳، طبقه اول
تلفن : ۷۷۹۹

در تکثیر و توزیع آثار
سازمان بکوشید

فقی شکنجه بوسیله شکنجه

در نمايشي كه تحت عنوان افشاي به اصطلاح گروهكها، دوشنبه شب هفته گذشته از تلویزیون پخش شد، رژیم تلاش کرده بود تا چنین وانمود سازد که در سبها هجا لها بش شکنجه و مردن داره اما این برنا مه آنتهان رسوائی برای رژیم ببار آورد که حتی گردانندگان این برنا مه نیز تصدیق نمی کردند. مزدوران رژیم تعدادی از جوانان زندانی در سببین ۱۲ - ۱۸ سال بقیه در صفحه ۵

گرامی یاد خاطره فدائی خلق رفیق شهید پرویز عندلیبیان



رفیق پرویز در سال ۱۳۳۹ در مهاباد آب در یک خانواده زحمتکش متولد شده دوران کودکی خود را با توجه به وضع مالی بسیار خا نواده با مشقت گذرانند و تا بیست نه ساله را به کارگری میپرداخت و از نزدیک با دردورنج کارگران آشنا میشد پس از اتمام دوره اول دبیرستان، به علت مشکلات مالی خا نواده تحصیل را رها کرد و به تهران رفت و مدت چند ماه به کارگری مشغول شد و سپس در امتحانات ورودی دانشسرای مقدماتی ارومیه شرکت کرده و قبول شده در آن موقع مبارزات مردم بر علیه رژیم شاه شکوفا شده بود و رفیق نیز فاصله دوش خلق به سه ماه از بهر خاست و هنگامیکه بدستال - اعتصابات سراسری، دانشسرا نیز تعطیل شده مهاباد آمد و در تظاهرات ضد رژیم شاه شرکت میکرد تا اینکه با مواضع سازمان آشنا شد و از این زمان فعالیت سیاسی خود را حول تبلیغ مواضع سازمان ادامه داد. سپس با انتقال دانشسرا به زقیام راه خوی، او نیز برای ادامه تحصیل به آنجا رفت و مبارزات خود را همچنان ادامه داد پس از اتمام تحصیل با شناختی که مسئولین دانشسرای مهاباد از وی داشتند از استعفا او و خودداری کردند و رفیق بیکار شد. در جریان انشعاب اکثریت آگاهانه مواضع سازمان را پذیرفت و فعالیتت سیاسی خود را در تبریز ادامه داد. در ۲۲ - بهمن ۵۹ هنگام حمل شریه کارمورد سو - جن پاسداری قرار گرفت اما موفق شد از مملکت بگریزد و به تهران میاید اما مجدداً به تبریز بازگشته به فعالیتش ادامه میدهد و در آنسرا انگاری مسئول مربوطه در حمل توزیع شریه به همراه دور رفیق دستگیر شده و زندان تبریز شکنجه دژ خیمان رژیم بشها تا میرسد. رفیق فوق العاده پر شور، بی گبر و فعال بود و در انجام وظایف انقلابی هیچگاه سستی نداشت و راه نمیداد، او همواره میگفت: آرزو دارم فدائی و ارزندگی کنم فدائی وار در راه کارگران بزرگمکشان شهید شوم و ما را با ستاره سرخ زینت دهند. با دش گرامی باد

گرامی یاد خاطره فدائی خلق رفیق شهید اغلامحسین زینی وند نژاد



فدائی خلق غلامحسین زینی وند نژاد "غلام" در سال ۱۳۲۲ در یکی از روستاهای صومعه شهر برنا مه شام آباد از توابع ایلام در یک خانواده فقیر کشا ورز دیده به جهان گشود. تحصیلات ابتدائی خود را در روستای مذکور با موفقیت چشمگیری بپایان رساند و دولی بعلمت فقر بیست از حد ما لسی نتوانست ادامه تحصیل بدهد. رفیق برای امرار معاش خود و خانواده اش مدت چهار سال در محرومیت و سختی و سرما و گرما به شغل چوپانی پرداخت، سعه، صدرو استقامت و پشتکار و نظم و ترتیب رفیق در زندگی روزانه زبا نزدیک به روستا شان بود. در همان موقع نفرت و کینه عجیبی نسبت به اربابها و خانهای منطقه داشت. پس از اتمام خدمت سربازی در سال ۵۶ به استخدام آموزش و پرورش در شغل خدمتگزار درآمد. هوش و ذکاوت رفیق باعث گردید که هر سال تحصیل را با موفقیت پشت سر گذارد و به اخذ سوم متوسطه نائل آید. رفیق در جریان قیام با سازمان آشنا شد و پس از قیام در منطقه بنا میکی از هواداران آشتی نا پذیر، با خا بهای منطقه و زحمتدانان به مبارزه طبقاتی شناخته شد بطوریکه خاری بود در چشم خا نهای منطقه و امیدی برای دهقانان. رفیق غلامبختوان هواداری مادی در جهت شناختن سازمان را مواضع انقلابی آن لحظه ای آرام نمی ماند. به همین منظور به روستاها میرفت و اعلامیه و تراکت های سازمان را در بین آنها پخش میکرد و شایر نویسی پروری دیوارها یکی از کارهای جالب او بود. پس از انشعاب ضمن صحت گذشتن بر مواضع و سیاستهای انقلابی سازمان و اقدام به پیشبرد آن به اقتضای خط و منشی سازشکارانه و روبرویی با خا شتیب به طبعه کارگزار اکثریت "کمیته مرکزی" میپرداخت در تیرماه ۶۰ از آموزش و پرورش اخراج گردید تا اینکه در نهم شهریور شایر نه مورد پرورش و حشیا نه پاسداران سرما به قرا گرفت و دستگیر شد. در مقر پاسداران دره شهر رفیق در حالیکه زبر و حشیا نه ترین شکنجه پاسداران سرما به بود و از او میخواستند که اسم رفیق را بگوید، او در جواب بقیه پاسداران مزدور میگوید: شما وظیفهتان را انجام بدهید، وظیفه شما فقط شکنجه است. در حالیکه رفیق تمام بدنش کبود شده بود و پشمی توپ نیست روی پای خود - با بیست، استقامت و پایداری و روحیه قوی او در مقابل شکنجه های وحشیانه باعث تعجب و حیرت خود پاسداران سرما به گردیده بود. در تاریخ ۶۰/۶/۱۲ رفیق را به بیادگاه ایلام انتقال میدهند و در بیادگاه رژیم جمهوری اسلامی شایر عا نه از مواضع انقلابی سازمان دفاع نموده و خا ضربه نوشتن توبه نامه و همگاری با بقیه در صفحه ۱۵

بناب است خون من در دست کارگر
دانی است خون من در دست تاجر

گرامی یاد خاطره فدائی خلق رفیق شهید اصغر جزایری



رفیق اصغر در سال ۱۳۲۲، در یک خانواده مذهبی، در خرم آباد دنیا آمد. فعالیت سیاسی اش از اوایل دوران دبیرستان در رابطه با مافل مارکسیستی آغاز شد. سال ۵۳ بدلیل رابطه با گروه آرمان خلق، توسط ساواک دستگیر شد. زندان شاه مانند زندان رژیم جمهوری اسلامی فداشان خلق را بزرگ شکنجه میکشید، او نیز هفته ها در زیر شکنجه سخت مقاومت فداشان را پاس داشت و سکوت اختیار نکرد. سال ۵۴ زندان توسط فداشان دربند به مکانی برای آبدیده کردن کونیستها و سایر مبارزان تبدیل شده بود. سال ۵۷ تحولی اساسی آغاز میشد، صدای پائی که اصغر از لسانی بپیش، گویا آنرا بوضوح می شنید، همراه با فریاد موج گونه خلقی که میآید مدد در آنها را بگشا بدو فرزندانش را در آغوش بگیرد بلند تر شد و خلق او را از زندان رها نید. او را ۵۷ با گشوده ها مجدداً تشکاهای که شاه بسته بود رفیق در پیشگاه تربیت معلم فعالیتها به کار پرداخت و اداره کلاسهای تشویک پیشگاه را به عهده گرفت در همان زمان در ارتباط با رفیق لریستان مسئولیت سازمانی گرفت. پس از زبرد جناح اپورتونیست، سازمان رفیق با فعالیت پیگیر به سازمان ندهی دانشجویان پرداخت. بتدریج که رژیم جمهوری اسلامی چهره واقعی خود را بنده نشان داد، دانشگاهها توسط رژیم بسته شد و رفیق مسئول توزیع و تبلیغات غرب تهران شد. همزمان با پرورش علنی و وقیحا نه رژیم برای از بین بردن تمام دستاوردهای قیام، رفیق ما هنگام صبح که به خانه اش میرفت با او با شان دستگاه حکومتی روبرو شد. پاسداران او را همراه دور رفیق دیگر با خود بردند و بلاخره در تاریخ ۲۶ شهریور ماه او را در منشا نه شهید کردند. جسد رفیق را که از فرط شکنجه تکه تکه شده بود تنهاسا چند نفری دیدند، جسدا حتی به خا نواده او ندادند، شایر نه در گوشه ای از این خاک خون آلود جنازه کمونیستی را میبردند تا شایر بدبا ریختن خاک بر آن آتش شعله ور انقلاب را خا موش سازند. مزدوران حتماً موقع شکنجه داغ شکنجهای شاه را بر پیکر او دیده بودند و مزدوران حتماً مانند ساواکهای شاه به او پیشها دسازش کرده بقیه در صفحه ۱۵

زندانی سیاسی آزاد باید گردد، شکنجه و اختناق نابود باید گردد